жовтень-листопад 2012
October-November 2012

ПРОМІНЬ
Promin

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК LII
ЖОВТЕНЬ-ЛИСТОПАД 2012
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить що другого місяця
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Джералдін Наконечна
Референтки Променя
Карла Козак

Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
e-mail -***promin50@yahoo.ca***

PROMIN
published bi-monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
VOL. LII
OCTOBER-NOVEMBER 2012

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 289-337-4516
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Dr. Geraldine Nakonechny, C.M.
Chair, Promin Editorial Board
Carla Kozak

Administrator - Oksana Sushko
Telephone **289-337-4516**
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ
Contents

1 Редакційна .... Editorial
2 Вісті з Централі СУК .... News from the National President
4 Голодомор .... Holodomor
10 Свято Книжки .... Celebrating Literature
12 Жіночі постаті .... Women of Influence
13 Із Світу .... Around the World
18 Духовність .... Spirituality
22 Життя і Культура .... Life and Culture
25 Вісті з Східньої Екз. СУК .... UWAC Eastern Executive News
26 Нашим Найменшим .... For Our Children
28 Громадська Хроніка .... Community Events
30 Квіти Незабутнім .... In Memoriam
34 Приписи .... Recipes

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund for our publishing activities.
Canadä

Cover drawing by Tania Shamraj, from the book "The Fourth Generation is Speaking - The Famine of 1933 through my eyes", published by the World Federation of Ukrainian Women's Organizations" in 1997

Союз Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada National Office
10611 - 110 Avenue
Edmonton AB T5H 1H7

Редакційна...Editorial

Слава Ісусу Христу!

Місяць жовтень є синонімом святкування літератури - і велику роль яку відограють книжки, журнали і газети в нашому щоденному житті. Незважаючи на нову хвилю технологій, що нас оточує удома, в нашому суспільстві і на робочпму місці, немає нічого приємішого як взяти надрукований докумнент в руки і споживати представлену інформацію.

Я не знецінюю технологію, яка тепер є частиною нашого щоденного життя, бо я також залежна від мого "i-pad" і мого "i-phone". Я маю на увазі, що елемент друкованого слова і його історична вартість не повинна увійти в забуття, але вшанована і визнана згідно з історичною вартістю. У цьому числі журналу ми вкючили інформацію про нові видання як також деакі цікаві історичні данні про "надруковане слово".

Світовий Конгрес Українців провів свої річні наради у вересні цього року, і одним із важливих обговорених питань було підготовка до відзначення 80-ліття Голодомору-геноциду 1932 - 1933 років в Україні. У подані інформації в цьому числі ви довідаєтеся про плани цього відзначення. Особлива цікава інформація подана про "Книгу пам'яті", яка буде включати імена жертв і заяви очивідців цієї катастрофи, і буде представлена в час цього відзначення.

Ми вдячні нашим передплатникам, які регулярно надсилають їхні відновлені передплати і роблять це вчасно. Кошт надіслання пригадок відносно передплат є поважний і тому ми оцінюємо ваші зусилля в цій справі. Вітаємо також нових передплатників в ряд існуючих. Дякуємо також за ваші щирі коментарі, які вкючені в нотатках до нас разом з передплатами.

Із щирими побажаннями!

Glory to Jesus Christ!

The month of October is synonymous with the celebration of literature, of the enormous role books, magazines, journals, newspapers play in our daily lives. In spite of the new wave of technology that surrounds us at home, in our community and in the workplace there is no substitute for taking a printed document in hand and consuming the information presented.

I am not devaluing the technology that is now a part of our daily lives, for I too am dependent on my i-pad and my i-phone for the service they provides me. I am simply stating that the element of the printed word and its historical worth should not be shelved, but respected and recognized for its true value. In this issue we have included some book reports along with some interesting historical information about the "written word".

The Ukrainian World Congress held its annual meeting this past September and one of the important issues under discussion was the preparation for the 80th anniversary commemoration of the Holodomor-Genocide, 1932 – 1933 in Ukraine. In the report presented in this issue you will find information regarding the plans that are underway. Of special interest is the Memorial Book that, when completed, should include the names of the victims and impact statements from survivors. The book will be launched as part of the 80th anniversary commemoration.

We thank our subscribers who regularly send in their subscription renewals and do so in a timely manner. It is costly to send regular reminders, so your efforts in this respect are appreciated. We have had a number of new subscribers recently and welcome them to the ranks of our regular readers. We also appreciate your kind comments included with your notes to us along with your renewals.

With best wishes!

News from Geraldine Nakonechny, UWAC National President

Family and organizational activities appear to escalate during the fall season. September is the start of our church calendar year, vacations are over, children restart their educational year, and organizations as well see an increase in activity. This will be evident in my report this month.

Biennial Conventions of Provincial USRL

Alberta – October 06, 2012 at St. John's Cathedral in Edmonton. The theme is "Bullying" which may be experienced by children, employees, employers, and seniors.

Saskatchewan – October 26–28 at All Saint's Cathedral in Saskatoon. The theme is Renewal or Revitalization. In addition to business meetings of UWAC, CYMK, UMC, TYC and Mohyla Institute, there will be an unveiling of a commemorative plaque at the Ilarion Residence and the Launch of the Tree of Life Campaign at the Ukrainian Museum of Canada.

Manitoba – October 27, 2012 at St. Andrew's College, Winnipeg. Theme is " Women in Politics" with Judy Wasylycia-Leis, M.P. as guest speaker. The banquet in the evening will feature the launch of the History of Ukrainian Voice DVD. For those unable to attend, this DVD is available from the Ukrainian Voice at a cost of $20.

Ontario/Quebec – Because of the many activities this fall, the 60th Eastern USRL conference has been postponed to May 26, 2013 in Montreal.

10th Congress of World Federation of Ukrainian Women's Organizations (WFUWO). As we go to press, Canada will be hosting this Congress in Toronto, October 11 to 14. Eight delegates will represent UWAC. It is expected that 25 countries will participate in the Congress. Subsequent issues of Promin will provide reports of proceedings.

News from National Ukrainian Self-Reliance League

History of USRL is ready for publishing. Reserve your copy by contacting USRL President Dr. Tony Harras at harras@sasktel.net.

National Convention – Prepare now for the National USRL Convention to be held August 21 – 25, 2013 at the Bessborough Hotel in Saskatoon. The theme is: "Embracing Change". Keep up with convention information and updates at www.usrl-cyc.org.

Milestones

Congratulations to the UWAC Branches celebrating anniversaries and to the many individual members of UWAC who have marked significant milestones of membership. The Dominika Ohienko Branch of the Lac La Biche, Alberta Parish District celebrated its 10th anniversary on September 23 with a Divine Liturgy, followed by a Panachyda for deceased members, and a luncheon banquet at which members were honored with certificates for years of service, Smoloskyps, and pins for years of service.

The Olha Basarabova Branch in Calgary will mark its 80th anniversary on Sunday, November 4, 2012.

My Icon Book – New Edition

The National Executive of UWAC is pleased to announce the near completion of a major undertaking, the publication of the second edition of "My Icon Book". It now awaits the final Blessing of His Eminence Metropolitan Yurij. The book was originally published in 1997. The new edition includes 22 full color icons by iconographer Vera Senchuk with new and revised text, an all-new introduction, special Passion Week and music sections, and more.

We are very thankful to Joana Janis and Victoria Zukiwsky for their commitment and dedication to this project for the past three years. We are blessed to have these senior members answer the call, and continue to contribute so effectively to the meaning and purpose of UWAC. May this

inspire all of us to continue seeking meaning and purpose as members of UWAC. With Joana and Victoria, and on behalf of all members of UWAC, we give thanks to God for sustaining and guiding this project, and for all of the minds, hearts and hands brought together in the creation of this book. The preface of this beautiful second edition sums it up very well. "We pray that 'My Icon Book' is an enriching and enlightening source of information, inspiration and encouragement in the growth of your spiritual life as an Orthodox Christian".

To order this book contact the UWAC National Office – address on inside of this journal's cover page. It is truly a learning tool for children and adults.

In spite of the vast distance between their residences, Joana and Victoria met almost weekly over a three-year period to complete the task. It was at a spring conference of Alberta UWAC sponsored by the UWAC in Vegreville, Alberta, that a team building exercise took place – that of matching your glove with the person who possessed the mate to your glove. Joana and Victoria ended up with matching gloves and believe that working together was meant to be.

З історії нашої любимої організації

Східна Екзекутива Союзу Українок Канади, Музейна Філія - Торонто 1973-1974

Перший ряд, зліва направо, пані: Анна Євчук - касирка, Анна Троян - кореспонденційна секретарка, Іванка Іваночко - рекордова секретарка і референтка "Променя", Ганка Романчич-Ковальчук - голова Музейної Фундації, Оля Гамара - голова Музейної Філії, Іванна Вахна - куратор Музею, Меланія Буряник - 1-ша заступниця голови. Другий ряд, зліва направо, Членки Музейної Філії - пані: Одарка Смильська, Розалія Стефанович, Орися Сич, Емілія Степова, Марія Іванець - організаційна референтка, Доця Мандзюк, Наталія Пасерб. Відсутні пані: Галя Слюзар - 2-га заст. голови, Лариса Коропецька - членка.

HOLODOMOR

by Tamara Hluchaniuk
Hamilton, Ontario
2012

Ukrainian history has witnessed many dramatic struggles and obstacles throughout its existence. Nowhere was this more evident than during the "Holodomor" of the twentieth century. The Ukrainian famine was one of the largest national catastrophes in the modern history of the Ukrainian nation and became known as the "terror-famine". The Soviet Union, through tactics such as collectivization, violent starvation and political denial, instituted a campaign of genocide on the Ukrainian people that went unopposed for decades.

For centuries, the Ukrainian people worked to develop their nation and "Ukrainianization" (Krawchenko and Serbyn, 2) was the way to create opportunities for their independent state. However, this nationalism threatened the Soviet Union; it was dangerous territory, Ukraine developing their national culture independently from Russia. Joseph Stalin, leader of the Soviet Union, was well aware of this risk and created the "First Five Year Plan (1928-32)" (Krawchenko and Serbyn, 3). This plan entailed the whole destruction of society through the forced collectivization of agriculture. Stalin forced the peasants to give up their own private land and join factory-like collective farms. "Dekulakization" was the "liquidation of the kulaks", which removed the natural leaders of villages, the ones capable of leading any sort of resistance against the Soviet Union (Krawchenko and Serbyn, 5). Grain procurement for Soviet Ukraine was far greater than its

share of the total Soviet harvest, indicating the pressure Stalin placed upon the Ukrainians, far greater than any other. In his essay, "The Man-Made Famine of 1933", J. E. Mace writes,

> *...as early as 1930 one finds statements in the Soviet Ukrainian press that in Ukraine the collectivization of agriculture had a particular task, the elimination of the social basis of Ukrainian nationalism, which was perceived to consist in individual peasant agriculture....the famine of 1933 seems to have been above all an attempt to destroy the Ukrainian nation as a social organism and political factor within the Soviet Union (Krawchenko and Serbyn, 6).*

However, the original of the First Five-Year Plan called for only ten per cent of collectivization in Ukraine by 1932 with basic forms of collective labour, not collective farms as the dominant organizational form (Krawchenko and Serbyn, 7). It was in 1929 that the Soviet Communist Party ordered for collectivization to be sped up, to "intensify export and the production of raw materials for industry" (Krawchenko and Serbyn, 16) due to the Depression in the West. This plan was revised many times before the policy decreed that "all peasant households and livestock were ordered to be collectivized by the autumn of 1930" (Krawchenko and Serbyn, 16). Soon, Soviet leadership had become nervous about rural unrest as there was widespread resistance to collectivization, both in the form of armed resistance and in the "revolts of the babas" (Krawchenko and Serbyn, 5). These women ran out local activists and took back what had been taken from them, trying to abolish the collective farm. Rather than surrender their animals to the collectives, peasants slaughtered them, which meant a shortage of animals for agriculture. As soon as this resistance was demonstrated, the Soviet Union took draconian measures on the Ukrainians. Ukraine's quota of grain supplied to the Soviet Union was insanely high, eventually leading to a serious grain shortage in Ukraine itself. A law was soon passed that specifically forbade grain from being consumed locally until the quota was met. All grain was collected, stored and guarded by the military and secret police. If anyone so much as "gleaned an ear of wheat or bit the root of a sugar beet, [he] was declared an enemy of the people who could be executed or sentenced to no less than ten years in prison" (Krawchenko and Serbyn, 7). It was very early in 1932 that famine appeared and ravaged the country until the end of 1933.

In a broad sense, "Holodomor" refers to the genocide in Ukraine that began

with massive waves of deportation of prospering peasant farmers, as well as the deportation and execution of Ukraine's religious, academic and cultural leaders, concluding in the forced famine that killed millions of innocent men, women and children (Holodomor 1932-33). The word "Holodomor" is literally translated from Ukrainian meaning "death by hunger" or "to kill by hunger, to starve to death". An explanation for the famine's occurrence is elucidated by the collapse of agricultural production brought by collectivization. Contrary to some, this famine was not a result of natural catastrophe, but artificially created, through an impossible quota of grain where there would be nothing left to feed the peasants. As the Soviet Union exported millions of tons of grain in 1932-1933, millions of Ukrainians starved to death. Activist brigades swept through the villages probing for grain. In the beginning, they discovered pounds of grain hidden within the houses but by the end of 1932 nothing could be found. Many of these activists did not suffer during the famine because of the good rations they obtained. The kinder ones gave food to the peasants, but some attitudes were unforgiving. "You won't be any good if you let pity get the whip-hand. You must learn to feed yourself even if others are dying of hunger. Otherwise, there will be nobody to bring home the harvest" (Conquest, 230). With this mentality, brutality flourished. A woman, seven months pregnant, was caught grabbing spring wheat, and beaten with a board, dying soon afterwards (Conquest, 231). Another woman with a family of three young children, whose husband was arrested, was shot by an armed guard while digging up potatoes by night. Her three children then starved to death (Conquest, 231). The most brutal brigadiers insisted on taking the dying as well as the dead to the cemetery, to avoid the extra trip later on. A number of reports cite children and elderly people lying in mass graves, still alive for several days (Conquest, 231). An activist recalls,

I heard the children…choking, coughing with screams. And I saw the looks of the men: frightened, pleading, hateful, dully impassive, extinguished with despair or flaring up with half-mad, daring ferocity… It was excruciating to see and hear all this. And even worse to take part in it… And I persuaded myself…we were performing our revolutionary duty. We were obtaining grain for the socialist fatherland. For the Five Year Plan… our great goal was the universal triumph of Communism, and for the sake of that goal everything was permissible - to lie, to steal, to destroy hundreds of thousands and even millions of people… that was how I reasoned… I saw how they mercilessly stripped the peasants in the winter of 1932-33. I took part in this myself… In the terrible spring of 1933 I saw people dying from hunger. I saw women and children with distended bellies, turning blue, still breathing but with vacant, lifeless eyes. And corpses – corpses in ragged sheepskin coats and cheap felt boots; corpses in peasant huts, in the melting snow, under the bridges (Conquest, 232-33).

Many of these activists became desensitized to it all, growing accustomed to the horrible reality that penetrated the lives of many – starvation. These peasants tried to preserve and find something to eat. From hiding grain in straw to making "bread" with sunflower oil cake soaked in water, but with millet and buckwheat chaff, and a little rye flour to hold it together (Conquest, 234). A game played with cattle bones called "babki" died out when all the old bones were 'steamed in cauldrons, ground up and eaten' (Conquest, 235). Over the early winter they ate all the remaining chickens and other animals. Then they turned to dogs and later, cats. "It was hard to catch [the animals]. They had become afraid of people and their eyes were wild. People boiled them. All there was were tough veins and muscles. And from their heads they made a meat jelly" (Conquest, 235). These peasants were enraged by the fact that there was grain available to feed them, often a few short miles from where they starved. The food was available, just denied to the starving, especially when the grain was piled up in the open and left to rot and yet still guarded. Rioting was a final, extreme act of desperation for the peasants to obtain any food they could get. In some areas peasants set fire to the crop; others looted grain warehouses and even grain dumps, risking their lives. However, if they were successful, most were too weak to carry the grain home and died on the way. But as the winter wore on, things got worse and worse. Sanctions were imposed on the Ukrainian villages which could not be met, so they were blockaded, preventing any city products from reaching them. People had been dying all winter, but the worst could truly be seen in March 1933.

When the snow melted, true starvation began. People had swollen faces and legs and stomachs…and now they ate anything at all. They caught mice, rats, sparrows, ants, earthworms. They ground up bones into flour, and did the same with leather and show soles; they cut up old skins and furs to make noodles of a kind, and they cooked glue. And when the grass came up, they began to dig up the roots and eat the leaves and the buds; they used everything there was…the first who died were the men. Later the chil-

> *dren…the most terrifying sights were the little children with skeleton limbs dangling from balloon-like abdomens. Starvation wiped every trace of youth from their faces, turning them into tortured gargoyles; only in their eyes still lingered the reminder of childhood…everywhere we found men and women lying prone, their faces and bellies bloated, their eyes utterly expressionless; but before they died, people often lost their senses and ceased to be human beings. (Conquest, 244-45).*

At the pinnacle of the "Holodomor", Ukrainians were dying at the rate of 25,000 per day, 1,000 per hour, 17 per minute (The Harvest of Despair). Whole families died, houses fell to pieces and village streets grew empty.

An important aspect of "Stalinism" (Conquest, 258) was the fact that no word was allowed to appear in the press. People were arrested for even uttering the words "famine" or "hunger" or "starvation" in the same sentence for "anti-Soviet" propaganda, being sentenced to five or more years in labour camps. Everyone who could see death all around was not permitted to see "starvation". This refusal of the truth, or to allow even the faintest reference to reality was certainly a part of Stalin's general plan, an example of censorship that would define communism for decades to come. With help by prominent Western journalists like Walter Duranty, official policy of the Soviet Union was to deny the existence of a famine and to refuse any outside assistance. He reported, "Any report of a famine in Russia is today an exaggeration or malignant propaganda. There is no actual starvation or deaths from starvation but there is widespread mortality from diseases due to malnutrition" (Holodomor 1932-33).

Deception also played a major role in Stalin's operations against peasantry with an "inhuman power of lying" (Conquest, 308). "A distinctive feature of this famine is that the authorities have not acknowledged, and do not now acknowledge, that famine exists. They even officially deny it" (Krawchenko and Serbyn, 109). The purpose of their silence was to support the campaign of "misinformation that the Soviet authorities mounted to conceal their doings" (Krawchenko and Serbyn, 110). Even Stalin's heirs have continued to pursue his policy of concealment and denial. The "Holodomor" was the first major instance of exercising this technique of influencing world opinion. This Soviet campaign was largely "successful" because even to this day, knowledgeable people wonder if a famine actually occurred. The Soviet Union denied all existence of the famine until the 50th anniversary in 1983. The falsification and campaigns of misinformation were enormous, going as far as not revealing the true number of victims, and to blame the famine on a drought. It was only in 1997 that the Soviet Union acknowledged the "Holodomor", the terror-famine that killed millions of Ukrainians within a year. In 2006, the Ukrainian Parliament passed a bill branding the "Holodomor" of 1932-33 as an act of genocide against the Ukrainian people and made all public statements of the "Holodomor" denial an illegal act in Ukraine (Lisova).

Ukraine, through dedication and tragedy, managed to break free of the totalitarian grip of the Communist regime and declare their independence. Their struggles and impediments define them as a resilient country that has succeeded to preserve a national identity even in adversity. Their struggle for existence is revealed through the "Holodomor", an act of genocide thrown upon the Ukrainians. Although they were exterminated for their nationalism, the Ukrainian people never gave up courage and hope for their national identity.

Tamara Hluchaniuk is featured in this month's Women of Influence section

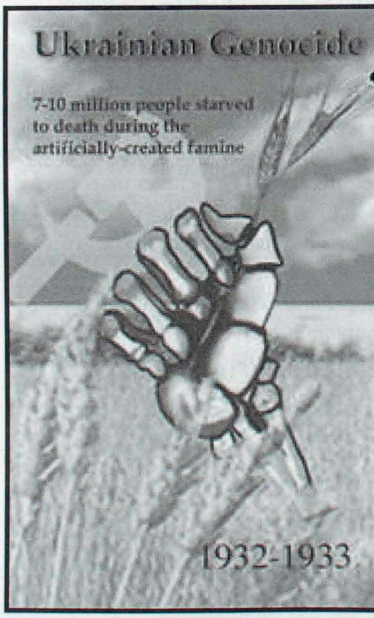

> **" This was the first instance of a peacetime genocide in history. It took the extraordinary form of an artificial famine deliberately created by the ruling powers. The savage combination of words for the designation of a crime - an artificial deliberately planned famine - is still incredible to many people throughout the world, but indicates the uniqueness of the tragedy of 1933, which is unparalleled, for a time of peace, in the number of victims it claimed. "**
>
> *Wasyl Hryshko, Holodomor Survivor*

МІЖНАРОДНИЙ КООРДИНАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ УКРАЇНЦІВ У СПРАВІ ГОЛОДОМОРУ

Подаємо цікаві інформації із праці СКУ в справі Голодомору які були представлені на Річних Нарадах СКУ у Греції у вересні ц.р. Комітет очолює Стефан Романів. В рамках програми нарад був проведений круглий стіл на тему планування 80-річчя Голодомору, що припадає в листопаді 2013 р. У звіті подано слідуючі інформації.

У підговоці до відзначення 80-річчя Голодомору в 2013 р. комітет виконав слідуюче:

• Координував наради та переговори Громадського Комітету в Україні по вшануванні жертв Голодомору та плануванні 80-річчя Голодомору в 2013 р.

• Відбулися наради Громадського Комітету в Україні на якій представлено проект плану відзначення Голодомору у 2011 році по всіх областях Україниі закордоном та представлено план для відзнчення 80-річчя Голодомору в 2013 р.

• Сприяв у фінансові допомозі для видання кинжки "The See and the Holodomor", працю яку координував Л. Луцюк

• Обговорено можливості допомоги у виданню інших книжок на цю тему.

• Готується поширений проект пляну для відзначення 80-річчя Голодомору в 2013

• Приступлено до заклику покликання громадських координаційних комітетів по країнах.

<u>Проект робочого плану на 2012-2013 рр.</u>

Національна книга пам'яті жертв Голововмору 1932 – 1933 років в Україні: продовження роботи

Існуючі проблеми та завдяння:

Національна книга пам'яті жертв Голодомору 1932 – 1033 років в Україні видана у 2008 році і складається із 18 томів у 21 книзі загальним обсягом понад 22 тисяч сторінок. Вона готувалась і видавалась у стислі терміни без посередньої участі огрганів державної виконавчої влади та з мобілізованих ними сил. Стислі терміни не дали можливості опрацювати усю можливу інформацію. Найбільша проблема – до мартирологів включено далеко не всі наявні дані про померлих з голоду. Така ситуація спонукає до продовження роботи над Націнальною книгою пам'яті. Тим більше, що час невблаганно віддаляє нас від тих подій. Щодня стає менше очевидців злочину, які можуть повідомити важливі дані. Тому обов'язком української громадськості є взяти на себе ініціативу і продовжити роботу що до відновлення і збереження національні пам'яті про Голодомор як геноцид українського народу. Виходячи із цих обставин, Громадський комітет вшаування пам'яті жертв Голодомору – геноциду 1932 – 1933 років в Україні спільно із Світовим Конґресом Українці ініціюють загально національний проект продовження роботи над Національною книгою пам'яті, з тим, щоб до 80-их роковин Трагедії, у 2013 році здійснити її допомовнене видання.

Сьогодні неодноразово зустрічаються зауваження проте, що ту чи іншу особу-жертву Голодомору не внесено до Книги. Люди готові надавати ці дані.Тож, передусім, необхідно створити умови, коли б усі бажаючі знали, як і де вони могли б надати додаткові дані до НКП. Друга проблема, яку необхідно вирішити пов'язана із внесенням до НКП дані про жертв, що за фіксовано у всіх раніше зібраних спогадах. З кінця 1980-их років в усіх регіонах видано багато збірків спогадів та інших книг про Голодомор, у яких оприлюдненні дані про його жервти.Такі дані оприлюднювались і в періодичній пресі. При роботі над НКП у 2007 – 2008 роках, ці дані переважно не були враховані. Також обмежено були враховані і значні напрацювання з теми Голодомору української діаспори. Крім того, необхідно продовжити збір свічень про Голодомор, і зокрема, про його жертви. Дані про своїх родичів, що стали жертвами голодомору, можуть надати не лише безпосередні його свідки, але і їх нащадки.

Щодо оприлюднення матеріалів, то доцільним є підготовка електронного видання, яке б розповсюджувалось на DVD-дисках та у мережі інтернет. Такий підхід з одного боку зменшить витрати на видання, а з іншого – дозволить росширити обсяг за рахунок нових матеріалів, ширшого включення документів і спогадів, ані ж це б було

можливим при паперовому виданні. Зокрема при подальшій роботі, до НКП довільно внести дані не лише про жертви, але й про тих осіб, що допомагали виживати іншим (праведні люди Голодомору) та про тих, хто чинив опір.

Водночас, при наявності достатнього фінансування варто підготувати і друковане видання оскільки далеко не всі мешканці України, особливо старшого віку, мають можливості для роботи з електронними носіями інформації.

Метою проекту є збереження національної пам′яті про Голодомор як геноцид, повернення із забуття імен його жертв та підготовка доповненого видання Національної книги пам′яті жертв Голодомору 1932 – 1933 років в Україні.

Завдання проетку:

- Проведення пошукової роботи з повернення із забуття імен жертв Голодомору;
- Посилення громадської активності щодо збереження національної пам′яті жертв про Голодомор як геноцид;
- Підготовка і оприлюднення у 2013 році доповненого видання НКП в електронній формі;
- Проведення презентацій НКП в рамках заходів до 80-их роковин Трагедії.

Основні етапи:

1. Підготовчий. На цьому етапі формуються Координаційна рада чи редакційна колегія, як координуючі та керівні ограни проекту.

2. Пошуковий (травень 2012 – липень 2013). У цей час проводиться активна пошукова робота, як робочою групою так і волонтерами та усіма не байдужними.

3. Видавничий (серпень – жовтень 2013 р.). Зведення усіх даних, підготовка і тиражування дисків, заможливості публікація друкованого видання, розміщення матеріалів Книгу в мережі-Інтернет.

4. Презентаційний (листопад 2013 р.). Проведення презентацій доповненого видання НКП в. м. Києві, усіх регіонах України та закордоном в рамках заходів до 80-их роковин Голодомору.

⌘

GARETH JONES - "The Man Who Knew Too Much"

Gareth Jones was born in Barry, Vale of Glamorgan, Wales. His father Major Edgar Jones was headmaster of Barry County School which Gareth attended. His mother had spent the period 1889-1892 as tutor to the children of Arthur Hughes, the son of Welsh steel industrialist John Hughes, who had founded the town of Yuzovka, modern day Donetsk, in Ukraine, and her stories inspired in Jones a desire to visit the Soviet Union, and particularly Ukraine.

Jones graduated from the University of Wales, Aberystwyth in 1926 with a first class degree in French, and from Trinity College, Cambridge in 1929 with a first class honours degree in French, German, and Russian. In January, 1930 he began work as Foreign Affairs Advisor to former British Prime Minister David Lloyd George, and that summer made his first brief "pilgrimage" to Yuzovka (by then renamed Stalino).

In 1931 he was offered employment in New York City by Dr. Ivy Lee, public relations advisor to organizations such as the Rockefeller Institute, the Chrysler Foundation, and Standard Oil, to research a book about the Soviet Union.

In the summer of 1931 he toured the Soviet Union with H. J. Heinz II of the food company dynasty, producing a diary published by Heinz as "Experiences in Russia 1931", a diary which probably contains the first usage of the word "starve" in relation to the collectivisation of Soviet agriculture. In 1932 Jones returned to work for Lloyd George and helped the wartime Prime Minister write his War Memoirs.

In late January and early February 1933, Jones was in Germany covering the accession to power of the Nazi Party, and was in Leipzig on the day Adolf Hitler was appointed Chancellor. A few days later he flew with Hitler to Frankfurt and reported on the new

Chancellor's tumultuous acclamation in that city. The next month he travelled to Russia and Ukraine, and on his return to Berlin on March 29, 1933, he issued his famous press release which was published by many newspapers, including the Manchester Guardian and the New York Evening Post:

I walked along through villages and twelve collective farms. Everywhere was the cry, "There is no bread. We are dying". This cry came from every part of Russia, from the Volga, Siberia, White Russia, the North Caucasus, and Central Asia. I tramped through the black earth region because that was once the richest farmland in Russia and because the correspondents have been forbidden to go there to see for themselves what is happening.....In the train a Communist denied to me that there was a famine. I flung a crust of bread which I had been eating from my own supply into a spittoon. A peasant fellow-passenger fished it out and ravenously ate it. I threw an orange peel into the spittoon and the peasant again grabbed it and devoured it. The Communist subsided. I stayed overnight in a village where there used to be two hundred oxen and where there now are six. The peasants were eating the cattle fodder and had only a month's supply left. They told me that many had already died of hunger. Two soldiers came to arrest a thief. They warned me against travel by night, as there were too many 'starving' desperate men...... "We are waiting for death" was my welcome, "...but see, we still have our cattle fodder. Go farther south. There they have nothing. Many houses are empty of people already dead," they cried.

This report was unwelcome in a great many of the media, as the intelligentsia of the time was still in sympathy with the Soviet regime. On March 31, the New York Times published a denial of Jones' statement by Walter Duranty under the headline "RUSSIANS HUNGRY, BUT NOT STARVING". In the article, Kremlin sources denied the existence of a famine, and said, "Russian and foreign observers in country could see no grounds for predications of disaster". On May 13, Jones published a strong rebuttal to Duranty in the New York Times, standing by his report:

My first evidence was gathered from foreign observers. Since Mr. Duranty introduces consuls into the discussion, a thing I am loath to do, for they are official representatives of their countries and should not be quoted, may I say that I discussed the Russian situation with between 20 and 30 consuls and diplomatic representatives of various nations and that their evidence supported my point of view. But they are not allowed to express their views in the press, and therefore remain silent. Journalists, on the other hand, are allowed to write, but the censorship has turned them into masters of euphemism and understatement. Hence they give 'famine' the polite name of 'food shortage' and 'starving to death' is softened down to read as 'widespread mortality from diseases due to malnutrition'. Consuls are not so reticent in private conversation.

In a personal letter from Soviet Foreign Commissar Maxim Litvinov (whom Jones had interviewed while in Moscow) to Lloyd George, Jones was informed that he was banned from ever visiting the Soviet Union again.

Banned from Russia, Jones turned his attention to the Far East and in late 1934 he left Britain on a "Round-the-World Fact-Finding Tour". He spent about six weeks in Japan, interviewing important Generals and politicians, and he eventually reached Beijing. From here he travelled to Inner Mongolia in newly Japanese-occupied Manchukuo in the company of a German journalist. Detained by Japanese forces, the pair were told that there were three routes back to the Chinese town of Kalgan, only one of which was safe; they took this route but were captured by bandits who demanded a ransom of 100,000 Mexican silver pesos. The German journalist was released after two days, but 16 days later the bandits shot Jones under mysterious circumstances, on the eve of his 30th birthday. There were strong suspicions that Jones' murder was engineered by the Soviet NKVD, as revenge for the embarrassment he had previously caused the Soviet regime.

On 26 August 1935, the London Evening Standard quoted Lloyd George paying tribute to Jones:

That part of the world is a cauldron of conflicting intrigue and one or other interests concerned probably knew that Mr. Gareth Jones knew too much of what was going on... He had a passion for finding out what was happening in foreign lands wherever there was trouble, and in pursuit of his investigations he shrank from no risk... I had always been afraid that he would take one risk too many. Nothing escaped his observation, and he allowed no obstacle to turn from his course when he thought that there was some fact which he could obtain. He had the almost unfailing knack of getting at things that mattered.

Свято книжки

(Цікаві уривки про "Свято книжки" із вебсторінки "Ново українська центральна районна бібліотека")

Книга – ключ дізнань.

Книгу читай, розуму набирай.

З книжкою жити, добром дружити.

Книга – твій друг, без неї, як без рук.

День без книги – що обід без хліба.

Книга – одне з найбільших див, створених людиною. З книги ми дізнаємось про минуле та день сьогоднішній, вона веде нас у захоплюючу подорож по країні.

Знань: розповідає проте, як вирощують хліб і зводять будинки, варять сталь і приборкують ріки.

Як неможна жити без повітр'я, води та хліба, так неможна жити і без книги. Недарма і прислів'я є "Хліб годує тіло, а книга – розум". Були на світіі кам'яні книги. Це закони вавілонського царя Хаммурапі, записаноза 2000 р. на кам'яному стовпі висотою 2 м. вагою 10 т. Сьогодні цей текст можна розмістити на 50 сторінках середнього розміру.

Найбільше видання в світі – багато томна збірка "Акти і публікації Британського парламенту 1800 – 1900 рр." вагою 31 т. Щоб їх прочитати треба 6 років затратити. На оправу цих кних пішла шкіра 34 тисячі кіз.

Найбільша у світі книга – німецький атлас 1661 року вагою 120 кг. Також німецькими поліграфістами видано найменшу книжечку форматом 2 мм. А перлиною слов'янської поліграфії є книжка байок Леоніда Глібова, щоб у лави рукована 140 років тому, розмір якої трохи більший за звичайну марку.

Найдорожча книга в світі є Біблія 1455 р. виготовлена на пергаменті. У 1926 р. Американець Уолте заплатив за неї 350 тисяч доларів. На даний час вона знаходиться у Вашингтоні в бібліотеці Конгресу як національна цінність.

Всі ми знаємо про мудрого чоловіка на ім'я Нестора дітописиць. Крім цього літопису Україна прославилася таким літописами як "Повість минулих літ", "Галицько-Волинським літописом", рукописним Рейнським Євангелієм, Островмирівським Євангелієм, Чудовським Псалтирем, із борником Святослава 1073 р., Мстиславовим Євангеліє 1100 р. та інші.

А ще Україна пишається рукописною книгою, написаною руською княгинею Євпраксією (онукою Володимира Мономаха). Її книжка – це своєрідна енциклопедія лікарських знань 12 ст.

Ярослав Мудрий заснував у 1037 р. першу бібліотеку у Київській Русі, бібліотека Ярослава Мудрого знаходилася при Совіївському соборі у Києві. У соборі сиділи монахи, вони вручно переписували книги, виводили кожну букву, а великі букви оздоблювали орнаментом, політурки книг – коштовним камінням, золотом і сріблом. Такі книги коштували дуже дорого, а придбати їх могли заможні люди. Бібліотека Яорслава Мудрого налічувала понад 950 томів.

Є багато див на землі, створених природою і зроблених людиною. Та чи не найбільше диво з див – книга. У ній весь неосяжний світ. Як незгасимий смолоскип освітлює шлях людині книга.

На книжкових полицях – поважні, стрункі без сумнівів, страху й вагань стоять наші друзі і вчителі – солдати великої армії знань.

І простір, і час поряд з ними – ніщо. Крізь вічність несуть на впростець вони світло знань і любові тепло до наших гарячих сердець.

КНИГА ОТЦЯ ЯРМУСЯ "ПРО СИЛИ ЗЛА..." ВИЙШЛА ТРЕТІМ НАКЛАДОМ

На вимогу людей, в Україні книга о. С. Ярмуся "Про сили зла..." вийшла третім накладом. Перший вийшов завдяки спонсорству церковної громади св. Володимира в Кенорі, Канада; другий – спонсорством Кенорського жіночого т-ва, СУК відділу ім. Ольги Кобилянської; третій – коштом автора. В одній презентації книги про неї було сказано:

"Книга С. Ярмуся містить вступну статтю під назвою "Ставити спротив силам зла", яку чудово написав Володимир Рожко. Еліграфом до неї він взяв слова "немає нічого захованого, що воно не відкриється, ані таємничого, що не виявиться" (Мт. 10:26). Книга містить розділи про створення дивізії "Галичина", причини її формування, про українців і євреїв, деякі історичні роздуми, про "український антисемітизм", голокости та масові поховання в Україні, таємниці Бабиного Яру, ліквідацію української інтелігенції та ін.

Віра Кундюк, бібліотекар РДЦ

A New Book on Deportations of Ukrainians from Poland after World War II

Author: Roman Kabaczij

Exiled to the Steppes: Deportations of the Ukrainian Population from Poland to Southern Ukraine during the years 1944–1946

Published by the Association of Ukrainians in Poland with the financial support of the Peter Jacyk Centre for Ukrainian Historical Research at the CIUS and the Kowalyk family, this Polish-language monograph is a thorough study of a series of deportations of Ukrainians from their native territories in today's eastern Poland (such as the Lemko region) to the southern regions of Soviet Ukraine (mainly, Kherson, Mykolaiv, Odessa, and Donetsk oblasts) in 1944–1946. Organized by the Soviet and Polish Communist authorities, these deportations were designed to significantly reduce the density of the autochthonous Ukrainian population on Polish-ruled territories and, thus, to eliminate its support for the Ukrainian underground liberation movement, in particular the Ukrainian Insurgent Army.

The book also describes a brutal Soviet campaign of the "Sovietization" of the deportees on their new territories as well as the attempts of the deported Ukrainians to preserve their identity and customs.

Roman Kabaczij is a historian and graduate of the Kherson Pedagogical University and the University of Lublin. He currently works at the Institute of Mass Information in Kyiv.

CIUS Press is the largest publisher of English-language material about Ukraine. It is the publishing arm of the Canadian Institute of Ukrainian Studies at the University of Alberta and the University of Toronto. The emergence of Ukraine as an independent state has focused general and scholarly interest on Ukrainian studies, and CIUS Press is meeting that interest and need with a sizeable offering of new, forthcoming, and already published books.

More details available at http://tinyurl.com/kabaczij

....Буває часом сліпну від краси, Спинюсь, нетямло, що воно за диво, - оці степи, і небо, і ліси, усе так, гарно, чисто, незрадливо, усе як є - дорога, явори, усе моє, все зветься Україна. Така краса, висока і нетлінна, Що хоч спинись із Богом говори.

- Ліна Костенко -

Жінові Постаті
Women of Influence

Tamara Hluchaniuk

Tamara receives the Dr. Stephen Klimasko Scholarship from Steve Stasiuk and John Jurychuk at St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral in Hamilton

Tamara Hluchaniuk loves history. Since childhood, she has been fascinated with the historical footprint of humanity, believing that the key to the future is knowing and understanding the past.

Eager for any opportunity to expand her historical knowledge and further her education, Tamara was accepted into McMaster University which she began this September, with a major in History and a minor in Anthropology. A model student and extremely active member of St. Vladimir's Ukrainian Orthodox Cathedral in Hamilton and the CYC family (Tamara is the local Senior CYMK President), she is the recipient of the following scholarships and bursaries this year alone: Dr. Klimasko Scholarship Award, Sts. Cyril and Methodius Fellowship Bursary, John Bohdaniw Memorial Scholarship, Cathedral History Award, the UCC Scholarship, and a McMaster University Entrance Scholarship.

Tamara is richly deserving of these awards, although she herself would humbly deny that fact. A serious student, she has maintained her place on the Honour Roll every year, even while working part-time at the Hamilton Public Library for the last four years. Tamara is also a regular volunteer at the Taras Shevchenko Home for the Aged, where she is beloved by all of the residents. She is fluent in Ukrainian and enjoys conversing with our seniors and listening to the stories of their lives. As Senior CYMK President, she works tirelessly to keeping our parish youth active and immersed in various cultural activities. She has been an active member of the dance ensemble, Chaika, for the past 11 years. During the summer, she volunteers her time to a Ukrainian Orthodox camping program in the USA, where she is a "big sister" to the younger campers, ensuring that their first camping experience is memorable.

Ukrainian Orthodoxy has always been an important part of Tamara's life. She was baptized at St. Vladimir's Ukrainian Orthodox Cathedral in 1994 and since then has enthusiastically participated in many aspects of parish life, together with her parents, sister Tanya and brother Martin. Tamara acknowledges the importance of her life-long involvement in her parish, and how it is shaping her life. She continues to learn about her Orthodox faith and Ukrainian culture through her parish activities, from Ukrainian school to Sunday school. Tamara is a core member of St. Vladimir's Church Choir and often serves as a Cantor and Reader as well. She is well known as a devoted Orthodox Christian, always glad to help where she is needed. Her pride in her heritage is evident. She considers her Ukrainian heritage a vital part of her identity.

Tamara is a shining star in our community, able to balance school, work, and volunteering, always with a smile. We are proud of her accomplishments and wish her all the very best in her bright future!

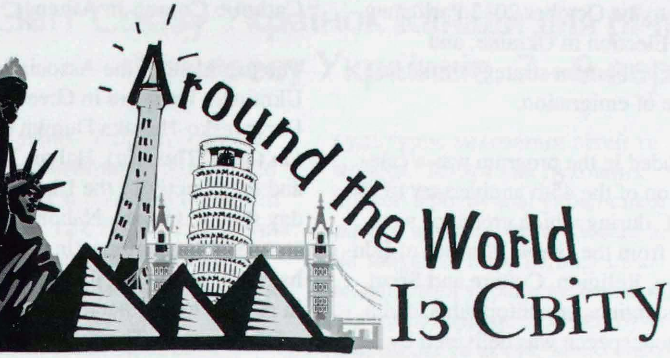

Ukrainian World Congress AGM 2012 in Greece

Group of Canadian delegates with the president of UWCC - Taras Pidzametsky, Orysia Sushko, Lesia Schubeliak, Olya Sheweli, Natalka Bunda-Ivanychka, Mykaylo Ratushny, president of UWCC, meeting delegate

It was my privilege to represent the Ukrainian Self-Reliance League of Canada and the Ukrainian Women's Association of Canada at the Annual General Meeting of the Ukrainian World Congress in Greece and present reports on the activities of our organizations. As members of the UWC it is important that along with our activities we inform members about the history of our organizations and the vital role we have played in the building of Canada for the past 125 years and the nurturing of our Ukrainian culture as an integral part of the Canadian community.

This year the Annual General Meeting was held in Anavyssos, Greece, on September 7-9, 2012. The AGM began with a commemoration of the great Ukrainian poet, Taras Shevchenko, at a monument erected in his honour on the city council grounds in Zografou, Attica. Joining the AGM delegates and guests at the ceremony were the Mayor of Zografou, Konstantinos Kalliris, his predecessor Ioannis Kazakos, Ambassador of Ukraine to the Hellenic Republic Volodymyr Shkurov, and representatives of the local Ukrainian community. The ceremony commenced with a prayer service celebrated by Metropolitan Adrian Staryna of the Ukrainian Orthodox Church Kyiv Patriarchate, Fr. MykhailoYurina of the Greek Orthodox Church and Ukrainian Orthodox priest Fr. Vasyl Lylo. I was honoured to lay a wreath at the Shevchenko monument on behalf of our organizations.

Following this ceremony the UWC President Eugene Czolij, Konstantinos Kalliris and Volodymyr Shkurov delivered remarks focusing on the creative legacy of Taras Shevchenko. Following cultural performances by the local community, the UWC President planted a willow tree on Greek soil as a symbol of Ukraine.

During the plenary session of the AGM, greetings were delivered by President of the Ukrainian World Coordinating Council Mykhaylo Ratushnyi and letters were read from the Mayor of Ternopil, SerhiyNadal, and the Director of the International Institute of Education, Culture and Diaspora Relations, Iryna Kliuchkovska.

The annual reportof the UWC was presented by its President, Eugene Czolij. He focused on the main areas of UWC's activity, specifically those related to Ukraine's democratization, Ukrainization and Euro-integration, as well as the consolidation of the Ukrainian diaspora and the protection of its rights and interests. Reports were also presented by members of the UWC Executive Committee,Council and Committee chairs, as well as

representatives of UWC's Ukrainian national coordinating bodies, and international and national member organizations. As the representative to the UWC from the Ukrainian Self-Reliance League of Canada and the Ukrainian Women's Association of Canada I presented the reports from our organizations.

Important issues relating to UWC's future activities were the focus of four round table discussions:

1) International action marking the 80th anniversary of the Holodomor 1932-33;
2) Commemorating the 200th anniversary of the birth of T. Shevchenko;
3) International UWC Observer Mission to the October 2012 Parliamentary Election in Ukraine; and
4) Development strategy of the last wave of emigration.

Included in the program was a celebration of the 45th anniversary of the UWC during which greetings were read from the Greek Minister of Education, Religion, Culture and Sport, KonstantinosArvanitopoulos, and a keynote speech was delivered by UWC President Eugene Czolij.

While in Greece, delegates had the opportunity to visit an exhibit by Ukrainian artist Oksana Chaus, along with two Greek artists. They participated in Divine Liturgy at Holy Trinity Ukrainian Greek-Catholic Church in Athens.

Orysia Sushko presenting at the Ukrainian World Congress AGM on behalf of the WFUWO and USRL

The president of the Association of the Ukrainian Diaspora in Greece Ukrayinsko-Hretska Dumka (*Ukrainian Greek Thought*), Halyna Masliuk, and the director of the Ukrainian Sunday school, Oksana Nakonechna, served the annual meeting as hostesses having looked after the arrangements in respect to the meeting and other related events. Their diligence and hospitality was greatly appreciated by all who attended the AGM. Following the AGM, the UWC President met with the Deputy Minister for Foreign Affairs of Greece, Konstantinos Tsiaras, during which he urged support for the Ukrainian community and encouraged Greece to inform Ukraine's civil society about the benefits of EU membership.

The UWC AGM was held in Greece to coincide with a conference that immediately followed titled Democratization and integration into European society as significant factors in the consolidation of an independent Ukrainian state. This conference was the main component of the V Forum of the Ukrainian Diaspora in Greece organized under the patronage of the UWC by the Association of the Ukrainian Diaspora in Greece Ukrayinsko-Hretska Dumka.

Submitted by Orysia Sushko

2012 Ukrainian Parliamentary Elections

from the Kyiv Post

Canadian observers have praised the cancelation by the Verkhovna Rada of a draft law criminalizing libel, the introduction of new rules regarding the temporary change of place to vote in the parliamentary elections, and added that election administration bodies made substantial efforts to spread warnings of electoral fraud.

"We think it's a positive step that the bodies keeping the state register of voters started introducing new rules regarding the temporary change of place to vote, which complicated the ability to deliver voters to other polling stations. Moreover, election administration bodies and other government agencies made substantial efforts to spread warnings of electoral fraud," Mission Canada's Long-Term Observer Coordinator Ann Szyptur said at a recent press conference in Kyiv. She also noted that the cancelation by the Verkhovna Rada of a bill that proposed criminalizing libel was a positive step in the context of the upcoming parliamentary elections.

The mission includes 65 long-term observers, who were deployed throughout Ukraine. Another 365 short-term observers will join them in October.

Звіт Союзу Українок Канади для річних нарад Світового Конґресу Українців, 7 - 9 вересня, 2012 р.

Союз Українок Канади офіційно був зорганізований в грудні 1926 році в місті Саскатуні в провінції Саскачевані та є перша із жіночих крайових організацій в Канаді. Ініціятиву дали молоді студенти Інституту Петра Могили (Могилянки), які запалили СМОЛОСКИП, що ще і сьогодні освічує нашу путь. Союз інтенсивно працює для того, щоб зберігати , оживити та розповсюджувати українську культурну спадщину і традицій як виїмковий вклад в національну культуру Канади.

Союз Українок Канади є довголітним членом Національної Ради Жінок Канади (National Councl of Women of Canada). На протязі дових років членки займали головні посади в управі цієї організації, включно із головою та заступниками голови. СУК є складовою частиною Союзу Українців Самостійників, членом Конгресу Українців Канади. Світового Конгресу Украіців, і Світова Федерація Українських Жіночих Організацій. Наші членки займають різні позиції в цих організаціях.

З великою гордістю в 2011 р. Союз відзначив своє 85 ліття на службі народові, на сторожі кульури, національних святощів та надбань. Із самих початків цілі й завдання для всіх були однакові – а саме, щоб через організацію уможливити жінкам взяти повну участь в громадському житті, плекати національну свідомість, поглиблювати себе духово, зберігати та розвивати культурні цінності в своїх родинах та в своїм окруженні, дбати про релігійне і культурне виховання дітей та молоді. Поруч тих духовних потреб в розбудові українського життя в Канаді організовані жінки не забували і про велику ідею визволення українського народу з-під ярма ворогів. Ця ідея була все близькою та актуальною справою прямувати і до того, щоб усіма можливими способами допомогти і свому народові в батьківщині у визвольній боротьбі.

В цей час членство в Союзі Українок Канади начислює о коло 1700 в 70 відділах в 6 провінціях Канади. Централя Союзу переходить ротаційним способом до всіх провінцій де льокуються відділи, і в цей час знаходиться в провінції Альберті. Для координації праці по відділах існують 5 Провінційних Екзекутив, які тримають близький контакт із відділами – Східня Екзекутива, яка охоплює провінції Онтаріо і Квібек, як також в провінціях Манітоба, Саскачеван, Альберта і Британська Колюмбія.

Цілі і завдання Союзу Українок Канади:

- підтримувати й виконувати різні дії, що сприяють розвиткові Української Православної Церкви в Канаді та заохочувати своїх членок жити по християнському згідно з навчаннями Церкви
- сприяти, розвивати і плекати розвиток культурно-освітних елементів, традицій та мови канадських українців, як унікальний вклад у національну культуру Канади
- активно пропагувати засаду культурної співпраці з усіма етнічними спільнотами Канади
- зосереджувати увагу на виховання молоді в організації Союз Української Молоді Канади – УПМ, в Недільних Школах, Передшкілля та Садочках, Українських та Двомовних Школах
- пропагувати і боронити стримління за самовизначення й людські права всіх народів, зокрема України та подавати моральну і фінансову допомогу
- зберігати українську культурну спадщину – віру, мову, звичаї і традиції
- ширити знання, видаючи твори українських авторів, істориків, журналістів та мистців
- утримувати музей – Український Музей Канади – СУК, його відділи і підвідділи, щоб збирати, зберігати, досліджувати й вивчати експонати, що зображують українську спадщину

З метою здійснення своїх цілей і забдань, Союз проєктує різні програми через ініціятиву центральної управи та референток і комітетів, які підготовляють пляни праці та дораджують у справах їх ділянок. Референтури і Комітети такі: Журнал "Промінь"; Видавничий Фонд ім. Наталії Кобринської; Добродійний Фонд; Недільні і Українські Школи; Союз Української Молоді Канади-УПМ, Культурно-Освітня праця; Мистецтво; Міжнародні справи; Зовнішні Зв'язки; Суспільна Опіка; Моральна і Фінансова допомога Україні.

Одна із найбільших досягнень Союзу Українок Канади, це створення Українського Музею Канади – СУК, якого перше

приміщеня було при Інституті Петра Могили в Саскактуні, а тепер міститься у власному будинку в Саскатуні. Створення Музею виникла із уваги, яка була звернена на збереження і плекання українського народного мистецтва, джерела творчої духовости нашого народу. Окрім головного музею в Саскатуні існують філії в Торонто, Вінніпег, Едмонтон, Калґарі і Ванкувер.

Музей пишається крайовим та міжнародним признанням музейних організацій. Він один із найбільших українських музеїв в діаспорі. Головна ґалерія містить постійну виставку, а дві менші ґалерії користуються на тимчасові виставки образотворчого мистецтва, різного виду експонатів, тощо і також на спеціальні програми, як доповіді, лекції, конференції, концерти і.т.п. В додатку в музею зберігається колекція художника Василя Курилика, що був проектом Союзу Українок Канади в 1967 році з нагоди сторіччя Канади. В програму Музею входять різного роду мистецькі робітні, як вишивання, писання писанок і.т.п. Гості, які відвідують Музей захоплені великою кількістю та різноманітності експонатів, які є скарбом нашої дорогої спадщини.

Ми радіємо, що в 2010 р. журнал Промінь відзначив своє 50-ліття. Це дійсно велике досягення. Журнал розповсюджується майже в усіх країнах, де знаходиться українське поселення. Журнал видається українською і англійською мовами, та окрім суто організаційних справ містить статті на різні теми, цікаві для жінок і родин, сучасні, мистецькі, історичні, визначні постаті, духовні як також відділ для дітей. Вже 15-ий рік головним редактором журналу є Орися Сушко а співредактором і адміністратором є Оксана Сушко. До співпраці також існує редакційня колегія, крайові, провінційні і льокальні референтки. Журнал видається 10 разів в рік. В ювілейному році багато уваги звернено з боку централі і відділів на святкування цієї знаменої дати – 50-ліття журналу. З цієї нагоди були зорганізовані різні цікаві імпрези, виставки, тощо, щоб підтримати і вшанувати цей важливий комунікат, який є великою гордістю нашої організації.

Із самих початків Союз Українок Канади видав надзвичайно багато книжок на різні теми – історичні, мистецькі, жіночі постаті – декотрі з останніх видань - "Українська Канадіана" (Ukrainian Canadiana) - в якій подано перебіг вклад українців в канадське суспільство; "Для наших дітей" (For our Children) (книжка і компакт діск) з українськими піснями; Приятель дітей – церковний підручник; 5 ступінь книжки "Наша віра" (Our Faith) – програма для Недільних Шкіл; Книжка іконів" (My Icon Book) – праця визначних іконописарів. В цей час закінчується 2-ге по черзі видання цієї книжки, яке буде готове цього року. Історія Союзу Українок Канади "Пів століття на громадській ниві 1926 - 1976", окрім розповсюдження в суспільстві, зберігається в Канадських архівах і в бібліотеках університетах, як також в Україні. В цей час закінчується праця над продовженням історії СУК від 1976 р.

Відділи Союзу льокуються при парафіях Української Православної Церкви в Канаді, та окрім культурної і виховавчої праці, служать потребам церковних громад згідно із статутом Союзу. Наші членки являються як члени її Консисторії, та очолюють, або є членами, церковних управ та підтримують та викладають в Недільних Школах. Рівночасно підтримують та вчителюють в Українських Народних Школах при церковних громадах. Також, підтримують фінансово і є виховниками молодечої організації СУМК-Українська Православна Молодь.

Членки також беруть участь в суто канадських громадських організаціях і комітетах при міських радах і урядах, як також працюють та жертвують на допомогові справи свого середовища. В часі останніх пару років дві із наших членок нагороджені найвищою нагородою Канадського Уряду із прийнятоям їх в ченство "Ордену Канади" (Order of Canada) за заслуги і вклад в позитивний розвиток загального Канадського супільства - Др. Джералдін Наконечна і Орися Сушко. В червні Орися Сушко була відзначена медаллю з нагоди діамонтового ювілею Єлизавети II-ої (Queen Elizabeth II Diamond Jubilee Medal).

Для прямого зв'язку та моральної підтримки членок крайова голова відвідує відділи та бере участь в різних імпрезах, виголошує доповіді та привіти на запрошення відділів чи інших установ. Крайові з'їзди відбуваються що другого року під час якого вкладеться плян праці на наступні два роки. Для зв'язку з відділами висилається інформаційний листок пару разів в рік, а до

Продовження на ст. 33

The Canadian Group for Democracy in Ukraine

September 23, 2012

The Canadian Group for Democracy in Ukraine is asking the Government of Canada to increase pressure on the regime of Ukraine's President Viktor Yanukovych by listing names of individuals tampering with the rule of law. In a letter, the Group asks that violators be disallowed from entering Canada and their assets here, frozen.

Ukraine's democracy has been deteriorating since the President came to power, the most visible indication being the incarceration of political opponents including Yulia Tymoshenko and Yuriy Lutsenko.

Despite calls from Western powers to adhere to the rule of law there has been no response. In fact further draconian actions of the last weeks underscore the regime's determination to cripple the opposition and snuff out the last vestiges of free media on the eve of Ukraine's parliamentary elections in October. The government has been trying to get TVi, the only independent television broadcaster left, off the air.

"It has lost some 10 million viewers and some $2.5 in ad revenues," says Andy Holowaty a Toronto media consultant. "The government's National Television and Radio Broadcasting Council is directly responsible for this." The network has also been slapped with bogus back taxes. Even if paid, there is concern other fines may follow.

Then last week, the Cabinet of Ministers unexpectedly enlarged the reach of its security and defence entities aimed at "preventing and dealing with" terrorism. Many consider the Order to be a new open-season on political opposition, dissidents and non-complying media, recalling the Great Terror, "Velykyj Teror", of the 1930s' under Nikolaj Yezhov -Stalin's head of the NKVD - when fear and hunting for what the state called "enemies of the people" terrorized the country.

Further concern was raised again by last week's announcement that the Party has drafted legislation that will sentence journalists up to five years in prison for libelous statements.

"The problem with this law, as with the Order, is that there is no recourse to an independent tribunal. Ukraine's judicial system has shown itself to be seriously flawed," states the CGDU letter (Sept. 19, 2012) addressed to the Parliamentary Secretary to the Minister of Defence, Laurie Hawn, with copies to the Prime Minister, Minister of Foreign Affairs and others.

The letter asks Canada to take action now with other Western states against individuals who misuse their positions of power and apply laws selectively.

"It is necessary to send a strong message before the election that Western governments will not tolerate further violation of democratic norms in Ukraine. Publicizing such a list is vital. Ukraine's authorities must realize that there are serious personal consequences for violating international commitments," says Serhiy Kudelia, a Ukraine expert. "Without a threat of personal sanctions they will continue business as usual."

If the sanctions are to work fully, the participation of the British Virgin Islands and Cypress is needed, according to the letter.

President Viktor Yanukovych is scheduling a visit the United States later this month to attend a session at the United Nations in New York.

For further information please contact the Canadian Group for Democracy in Ukraine at cgfordu@gmail.com.

(Donations can be made to Buduchnist Credit Union Account #63641 (https://www.facebook.com/groups/cg4du/ CGforDU@gmail.com)

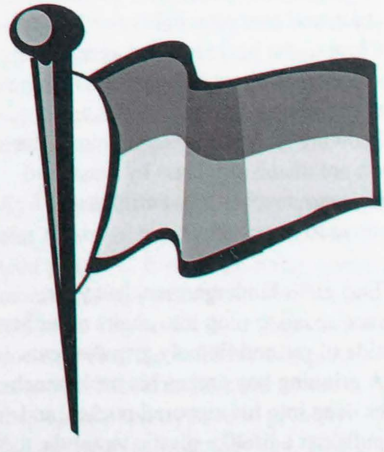

Beyond Curriculum

Mary Vaughn Armstrong

In my mind, autumn leaves and curriculum always go together. It happens every year: Dried leaves from the stately trees surrounding our church crunch underfoot as I cross the driveway, hurry downstairs, and discover a just-delivered stack of brand-new workbooks for my church school students. Though I've taught the kindergarten/first-grade class for years, the workbooks sound an exciting wake-up call, telling me it's time to prepare my annual introductory letter to parents and evaluate important goals for the year.

Soon it's late September, wind skitters the leaves into piles along the driveway, and the first day of church school arrives at last. My students quickly find chairs among the other forty-plus pupils, stand to pray the familiar trisagion and other prayers led by our church school administrator, and sit down. A preschooler falls off his chair, and everyone in his row giggles. Close to the back, our teenagers sit shoulder-to-shoulder in a tight row, exchanging whispered words and knowing smiles. Fifteen minutes later we are dismissed, class by class, and my team teacher Elle Petrakis and I move to our nearby table.

Two girls, kindergartners last year, race ahead to plop into chairs on either side of me and fiercely grip the seats. A grinning boy arches his back, reaches deep into his zippered pocket, and pulls out a lifelike plastic tarantula. Clutching her flannel-wrapped doll, the girl beside him jumps to her feet, her metal chair clattering to the floor.

Mrs. Petrakis helps the frightened student and her doll into a chair beside her. I request that the spider permanently remain in his owner's pocket, smooth the opened pages of my Teacher's Edition workbook, and mentally review the objectives, information, and activities of my carefully prepared lesson. I had planned to introduce a beginning unit about the child's world of faith and family, with a special focus on the Feast of the Elevation of the Holy Cross, celebrated two weeks before. I wait, smiling at the students but saying nothing. Slowly, they quiet down. I introduce myself and Mrs. Petrakis, and open the class with a short prayer. Then instead of my planned introduction I ask each child to tell us their name, and one special thing they did during the past summer.

From long experience I know this is dangerous territory, and will very probably derail my lesson. Kindergartners and first-graders have no inner time clock, and brevity is a skill they have yet to master. Hands shoot up all around the table, each student eager to share an adventure from last summer. Fifteen minutes later an interesting thing has happened. We've talked about houseboat trips, airplane flights, backyard tent sleepovers, homemade ice cream, ant colonies, and broken arms. We have not talked about faith and family, and only a few precious minutes remain for Mrs. Petrakis to tell them about the icon she has bought of the Elevation of the Holy Cross. But the tarantula has remained in the zippered pocket. The frightened girl strokes her doll and listens quietly. All eyes are on the icon as Mrs. Petrakis points out each detail, telling the story of the blessed Cross. The class is calm, listening, receptive to learning.

Sister Magdalen, in her inspired book, *Children in the Church Today* (St. Vladimir's Seminary Press, 1991), sums up this phenomenon well:

It is much more important that children leave the class more inspired to love God, than that the teacher's program is completed. Sometimes the children have a subject occupying their minds, and it may be more spiritually profitable to talk about that. Sometimes their interruptions and comments (as long as they are not merely disruptive) give a clue to the children's real state and preoccupations. The real test of a catechism is not how many facts the children have absorbed, but whether they emerge with a more heartfelt conviction that the Church's way is a way of true life. Names and facts should be thought of as pegs on which we may hang this inspiration.

To be sure, my curriculum and the workbooks are vital to our students' growth as Orthodox Christians. But anyone can teach information and facts. For that to happen, the ground

of learning must be tilled by cultivating a relationship with each child. Without that unique bond between child and teacher, real learning cannot begin.

At the end of class, as always, I ask each child if there is anything they would like our class to pray about. That first morning, few hands go up - specific, personal prayer is often a new concept to them. They aren't sure what to do.

This morning, one of the first-grade students on my left raises her hand. "My great-grandmother died."

"What was her name?" I ask.

Her eyes tell me she doesn't know. I do not inform this student that her parents and their parents have been praying for this beloved grandmother for many years. I meet the child's eyes, nod several times, make a mental note of the request, and move to the owner of the plastic tarantula.

"My cousin threw up three times yesterday," he announces.

I avoid looking at Mrs. Petrakis. "What is your cousin's name?"

"Kevin."

I make another mental note. No more hands go up. We bow our heads and make the sign of the cross. Then I pray for each child's need, always using names when possible. We thank them for coming, remind them that we'll see them next week, and dismiss the class. Mrs. Petrakis and I ready the chairs around our table for coffee hour, and hurry upstairs to the Divine Liturgy. I slowly venerate the icons and find my usual place, halfway up on the left side. As from nowhere one of my students appears in front of me, where she remains quietly throughout the holy service. One of my new students, a few feet ahead with his family, smiles shyly from under his father's arm. As we have learned and shared together, so now we worship together. "Orthodoxy spread by example," writes Alvin C. Currier in his self-published, lyrical book, *Karelia.* "It always arrived being lived out and practiced by a person. It never came as a concept or an idea."

The year is young - nine months of teaching lie ahead. Few people in our parish live close together, and I rarely see my students during the week. Yet that tenuous relationship, that imparting of value to each child, must be nurtured. I have discovered many ways to nourish and build that essential bond with my students. None of my discoveries is profound or unique, but if carefully followed they lead to strong teacher-student relationships, the springboard for real learning.

Prayer: During my morning prayers at home I pray daily, by name, for each of our students throughout the church school year. If a student is ill, or I am aware of a need in their family, I ask their patron saint to intercede for them. Without prayer, nothing I teach my students, nothing I do with them, nothing I say to them, will have any lasting impact.

I open every class with a short prayer. And no matter what we have been studying, or what project we are cutting and pasting and decorating, I save a few minutes at the end of our time together to close with prayer. I always ask the students what we may pray about for them, and often make small suggestions, especially early in the year. "Do we need to pray for someone who is sick?" I ask. "Or hurt? Is anyone going on a trip - can we pray for safety?" Children learn to pray by praying. Through hearing their concerns faithfully remembered in prayer they learn that God listens, and cares, and understands, Because of the age group in our class, we spend a great deal of time praying for teeth: those coming out and those coming in, often with graphic dental exhibitions. It does not matter - no need is too silly, too obvious, or too small. What is important to the child is important to God.

Eye Contact: The monastics teach that whatever person, whatever task God places in front of us at any given moment is His will for us. When I talk to a child I try to sit, or at least lean down, giving the child my complete attention. I look them in the eye as they speak, and try hard to give my full attention to what they say. This is

rarely easy - children often take a long time to say something. Because of embarrassment, missing teeth, and distractions, they are often hard to understand. I may need to be somewhere else at the precise moment a child decides to tell me something important. I inwardly ask God to help me focus on that child, to let him know I care about what he is saying. Eye contact is one way to establish that focus.

Listening: I strive for active listening, not merely noise awareness. What is the child saying through his words? Through the position of his hands and body? Through his eyes? I always watch for signs of what is not being said, signs which usually speak much louder than words.

Teacher Communication: Elle Petrakis and I have been team-teaching for several years. It is a wonderful arrangement, allowing equal sharing of the teaching load, providing a built-in teacher when one of us must be absent, and familiarity of approach and goals. We communicate at least once a week through e-mail and/or phone, making sure we are on the same page in terms of the coming Sunday's lesson. Her teaching about icons remains a class favourite throughout the year.

Remembering: Our church newsletter keeps me aware of our students' birthdays and name days, making it easy to send each celebrant an appropriate card several days before the big event. If a child is ill or absent, he will receive a get-well card of postcard. Christian supply stores sell boxed cards at a very reasonable per-card price, or if time allows cards can be made by hand. Elle and I send greetings to each student for Pascha, Christmas, Thanksgiving, and Valentine's Day, weaving appropriate words into the more secular cards.

Blessed Saint Theophan, in the book *Raising Them Right* (Conciliar Press), reminds us that "In general, one must so dispose the mind of pupils that they do not lose the conviction that our chief work is the pleasing of God, and that learning is a secondary quality, something incidental, which is good only during the present life."

"Do we get to take our workbooks home?" one of my students asked last year. I assured him that he would indeed take them home at the end of the church school year. May his brain remember the facts so beautifully set forth by our curriculum. May his relationship with his Lord go from strength to strength, unto ages of ages.

Reprinted from "The Handmaiden - A Journal for Women Serving God Within the Orthodox Faith", Vol. V No. 4/Fall, 2001. Published by Conciliar Press (Ben Lomond CA).

Mary Vaughn Armstrong, a seasoned editor and writer, is well known to The Handmaiden's readers as the former coeditor and current columnist for the magazine. As a teacher, mother, and grandmother, Mary spends a good

Покрова Пресвятої Богородиці

Як щиро любить наш православний віруючий народ свято Покрови Пресвятої Богородиці, з давнього-давна встановлене саме в нашій Українській Церкві.

В основу свята, яке ми, улюблені брати і сестри, нині справляємо, покладено подію, що відбулася 910 року в Константинополі. Блаженний Андрій і учение його Єпіфаній на всеношній у Влахериському храмі Константнополя побачили в повітрі, оточену ангелами і святими, Богоматір, Яка молилася за народ, тримаючи в руках розпростертий омофор або покров. Тому і ми у день цього свята співаємо: "Величаємо Тебе, Пресвятая Діво, і шануємо Покров Твій чесний". З глибокою вірою звертаємося до Матері Господа і Спасителя нашого : "Покрий нас від всякого зла чесним Твоїм омофором!"

Що ж таке покров Божої Матері над нами? Це – заступництво її за нас, грішних, перед Спасителем і Господом нашим, заступництво, через яке прощаються наші гріхи, лікуються наші скорботи.

Покров Богоматері – це її молитва за нас, що слабку, немічну нашу, людську молитву робить сильною перед Престолом Божим. Покров Божої Матері – це любов її до нас,

та любов, що сповнює серце милосердям, і таким чином допомагає нам прокладати шлях до вічного спасіння.

Над ким розпростертий цей покров? Ми знаємо із Слова Божого, що Церква Христова – це Тіло Його, що Господь Ісус Христос – Голова цього Тіла, Голова заснованої Ним святої Церкви. І покров Богоматері, простертий над Церквою Христовою, як над Тілом Господа Ісуса Христа, осіняє, хто є членом цього Тіла, кожного сина і дочку Святої Христової Церкви.

Господь Ісус Христос перед Своєю смертю обіцяв ученикам, а через них усім християнам, не залишити їх сиротами, і Богомати теж обіцяли бути з ними завжди.

Якщо Сам Господь, за Його словом, називає Своїми братами і сестрами тих, хто чинить волю Отця Небесного (Матв. 12:5), то чи відмовиться назвати нас Своїми дітьми Мати Його?

У чому виявляється покров Божої Матері? Віруюче серце знаходить його в усьому, чим ми живемо. Ми бачимо його в нашому добробуті, в нашому здоров'ї, в наших успіхах, в наших звичайних земних радостях. Покров Богоматері виявляється і в тих скорботах, хворобах та випробуваннях, які Господеві, її Божественному Синові, угодно посилати нам задля нашого спасіння.

Божа Мати завжди з тим, і покров її завжди над тим, хто вірний її Синові, хто йде за Його покликом шляхом вічного спасіння. Вона, за словом святого Івана Золотоустого, - перша приймає Божественні дари і перша роздає ці дари і благословення людям, які шукають допомоги в Господа і милостей у Неї в своїх повсякденних потребах.

Вона подає Свій материнський покров усім хто жадає світлого Царства Небесного, де Вона стоїть перед престолом Божим, куди ввійшли всі угодники, всі благочестиві слуги Божі, вірні Господеві.

Ми і просимо Богоматір у численних наших молитвах, з якими звертаємося до Неї, щоб Вона допомагала нам здійснити нелегкий шлях до вічного спасіння, подавала в наше серце дух молитов і покаяння, підтримувала нас і не позбавила нас свого покрова. Ми її просимо і віруємо в її материнську допомогу благаючи з глибини свого віруючого серця: "Не маємо іншої помочі, не маємо іншої надії, крім Тебе, Владичице!"

І нехай так буде завжди; нехай наше віруюче серце завжди підносить до Матері Божої всі свої зітхання, потреби, скорботи й вирпробування! Вона, як Радість скроботних, як Подавальниця дарів Божественної милості, як наша Небесна Мати, все принесе Своєму Божественному Синові і, у відповідь на благання віруючої простягне свій материнський покров над тим, хто вірує в її Божественного Сина, Господа нашого Ісуса Христа і звертається до неї з вірою і любов'ю.

Нехай же покриває нас Небесна Мати Своїм невичерпним милосердям у житті нашому земному і на землі майбутнього віку! Амінь.

Протоієрей О. Кравченко

ЄВАНГЕЛІЯ

Одного разу, увійшов Ісус у одне село; тут жінка одна, на ім'я Марфа, прийняла Його в свій дім. У неї була сестра, що звалась Марія, що, сівши у ніг Ісусових, слухала слово Його. А Марфя клопоталась великою послугою, і, підійшовши, сказала: "Господи! Чи Тобі ж байдуже, що сестра моя покинула мене одну услугувати? Скажи їй, нехай мені поможе". Ісус же, відповідаючи, сказав їй: "Марфо, Марфо! Ти турбуєшся та клопочешся про многе. А одного тільки треба. Марія ж вибрала кращу долю, яка не відніметься від неї"

* * *

Сталося ж, як Він це говорив, одна жінка, піднявши голос з народу, сказала Йому: "Блаженна утроба, що Тебе носила, і груди, що Ти ссав". А Він сказав: "Отож блаженні ті, що слухають слово Боже і держать його".

(ЛУКИ 10:38-42; 11:27-28)

Мамині Оповідання

Моя мати померла 1911 р., на 75 році життя. Родилась 1.III.1836 р. в родині Михайла Маяковського. То був бідний паламар в с. Лихівці на Катеринославщині. Жонатий був на бідній дворянці з роду Щербининих. Чоловік був тихий, смирний, не пющий, ласкавий, гарний батько і дуже великий мисливець. Бувало піде на полювання на скілька днів, вертається з здобичю у ночі і під вікном гукає: " Пугу, пугу, - козак з лугу."

Як видко живі ще були запорожські традиції. Родина була велика: 4 брати і 4 дочки.

Як матері було девять років, в родині сталося нещастя: обікрали у селі церкву й обвинуватили старосту і діда мого паламаря. Злодія не знайшли, староста багатий виправдався, а бідного паламаря без доказаної вини "одрішили" од служби. Він пішов "шукати правди" до Архирея, здається аж у Херсон. Той зустрів його словами: "Здраствуй, вор!"

Дід, як стояв, так і упав непритомний. Вийшов від Владики і пішов пішки додому. На дорозі захворів (мабуть після архирейського витання) так, що його приніс на своїх плечах салдат, що вертався з служби додому. З жалю та печалі, не встаючи з постелі, дід помер. Зосталась вдова з 8 дітьми. Їсти нема чого, горе й біда. Приїхав у село якийсь мандруючий пан колясою і четвериком коней. Мав дуже молоду й гарну жінку. Вони випросили у моєї баби старшу доньку (мою матір) Дуню собі за

Life and Culture
Життя і Культура

Олександер Кошиць

Спогади

ОЛЕКСАНДЕР КОШИЦЬ
(12. 9. 1875 — 21. 9. 1944)

Друку Нового Шляху, Винипеґ, Манітоба (1947)

ВІД ОСЕРЕДКУ

Спогади Олександра Кошиця - це в дійсности автобіографія. Над Спогадами покійний працював довший час, але доривочно. Вже в останні роки звертався Він до них частіше й поширював їх, скорочував, або робив замітки: поширити, скоротити, вставити... Ці побажання не виконались. Це книга любови до народу й України, яким автор віддав усе своє життя й свій геній.

З глибокого пієтизму до великого українського Бояна, ґенія-диригента, знавця української пісні й старовини, який, в роках 1919 - 1926 із Республіканською Капелею і потім Українським Національним Хором, у чорні дні історії України відкрив їй двері до найшляхотніших закутин людських істот по всьому культурному світі - в Европі й Південній і Північній Америках.

В пам'ять незабутніх годин співпраці з покійним на Вищих Освітніх Курсах та роздумувань над проблемами української культури будучого в роках 1941 - 1944, коли родилась ідея Осередку, - Осередок Української Культури й Освіти з радістю передає Його спогади українському громадянству.

Головну редакцію Спогадів перевела ВП. Пані Т. Кошиць. При редаґуванні мова та стилістика не зазнала змін - це жива мова вузької батьківщини Т. Шевченка й О. Кошиця. Зміни заведені тільки у правописі та змінені де-не-де дієслівні закінчення **-ть** на **-ти**.

Подаємо спогади Кошиця про маму.

Евдокія Кошиць, * 1. III. 1836 — † 15. II. 1911
Мати О. Кошиця

дитину. Вдова оддала. Забрали на колясу малу дівчину й поїхали у світи. Тут-то і почались для неї муки. Пан страшенно кривдив і знущався над своєю жінкою: серед поля стане і починає її бити і носити нагаєм кругом коляси так, що вона тікає попід коні. Моя мати дуже полюбила свою молоду маму і одного разу хотіла її оборонять, але пан так ударив дівчину по голові ручкою від нагайки що проломав їй голову. Тут її й кинули на дорозі без пам'яти і поїхали далі. Мати вже не пам'ятає, як і хто її підібрав, але опамталась уже через кілька тижнів у якомусь селі у добрих людей.

Між тим вдова затужила за дочкою, перелякалась, що оддала її невідомим людям, запрягла коня й поїхала у Олешки до своєї сестри, що була заможна, обдарувала мою бабу подарунками і відправила додому. По дорозі вона заїздила у кожне село і розпитувала людей про панів і дівчинку, аь поки не спіткала її хорою у якомусь селі. З тих побоїв мати ледве видужала і до старости на голові госила знак пролому черепа.

****

Мама моя вийшла заміж у 16 років. Придане їй дав дядько гарне і з моїм батьком вони жили спершу у малому селі Костянці коло Трахтомирова на Канівщині. Потім у Ромашках (25 р.), а з 1877 року у Тарасівці.

Моя мати пам'ятала й останніх запорожців, які прийшли з-за Дунаю при Миколі І-му, та деякі розселились по селах. Таких два діди завше стояли з правого боку у церкві, були на голову вищі за всіх людей, та мали на голові "оселедці". У одного аж за ухо був закручений.

Мати моя з свого дитинства вивезла з Катеринославщини деякі пісні, що "любий їх співать якийсь-то козак Нечоса". Так я їх і знав, як пісні козака Нечоса, поки не дізнався, що то за козак такий, а потім сам не побачив ті пісні в збірках Коціпінського, як пісні "улюблені князя Потьомкін". З них памятаю тільки оці: "Та ходив ченчик понад рікою", "Чайка" ("а бугай - бугу! гне з лози дугу: не кричи так, чайко, бо повішу в лугу"), та про Сербина: "Ой, Сербине, сербиночку, годі панувати!" Взагалі мама дуже багато співала пісень - чумацьких, козацьких, любовних та побутових. Улюбленими її піснями були: "Гей, та виріс я в наймах, в неволі", "Тай ішов козак з Дону", "Та нема гірше так нікому, як бурлаці молодому", "Туман, туман по долині, широкий лист на калині", "Ой, стелися, барвіночку, не корінем листом", "Чом ти мене, моя мати, рано не збудила".

Та багато треба писати, щоб переказати все, що вона співала. А спів любила вона дуже й як була молодша, то цілими днями, бувало, співає. А вже як сядуть за шитво з Домцею (моєю сестрою), або коли до нас прийдуть баби "на оденки" - тоді це був невгаваючий спів. Скілько б то я міг записати тоді пісень, як би не був такий малий! Вона надзвичайно тішилася, що в нашій сім'ї усі були дуже музикальні, та добре співали - і ми, й сестри й зяті. А співали дійсно добре, це я можу сказати й зараз.

****

Без хвилювання не можу згадати, як вона тішилась з моєї артистичної кар'єри: усякий поспіх, або концерт страшенно радував її. А як їй уподобались перші Канти Лисенка, що я наспівував їй, як приїздив з Києва! (Мені прийшлось їх розучувати в школі М. В. Лисенка). Як я проспівав їй мелодію "Хрестним древом роспятого", то вона заплакала й скілька разів просила мене, що б ще раз проспівав її... Померла вона у мого брата Ведька в Оратові на станції, де він був начальником.

ALEXANDER KOSHETZ

(1875 – 1944) was a Ukrainian choral conductor, arranger, composer, ethnographer, writer, musicologist, and lecturer. He helped popularize Ukrainian music around the world.

At one time, a performance of Koshetz's Ukrainian National Chorus held the world record for audience attendance, excluding sporting events. His performance also popularized Mykola Leontovych's "Shchedryk" in his concert, which Peter Wilhousky later translated into the immensely popular "Carol of the Bells".

MUSICA NOCTIS
(Музика ночі)

Запалила на небі смолоскип блідного місяця,
Зорями темноту ночі просвіти,
Хай серця, що хворі є із самоти, потішаться,
Як побачать тисячні Твої світи.

В серці, що сповнене тихого спокою шарфами,
Милозвучний, гармонійний кожен тон,
Далеч озивається ледь-ледь чутними арфами,
Вітер строїть ніч під Божий камертон.

Наче гарне, стигле літо на весінній поводі,
У душі дозріла спіла повнота,
Злегка тьмяні сиві барви, тільки вдалині, на овиді,
Сонце, що знаходить, баня золота.

Літня, тепла ніч угору на недеї, кичери
Піднесеться пахощами квітів багатьох.
Слухаймо великого концерти; як увечорі
На фортепіяно світу – кладе долоні Бог.

Богдан-Ігор Антонич
23 березня 1932

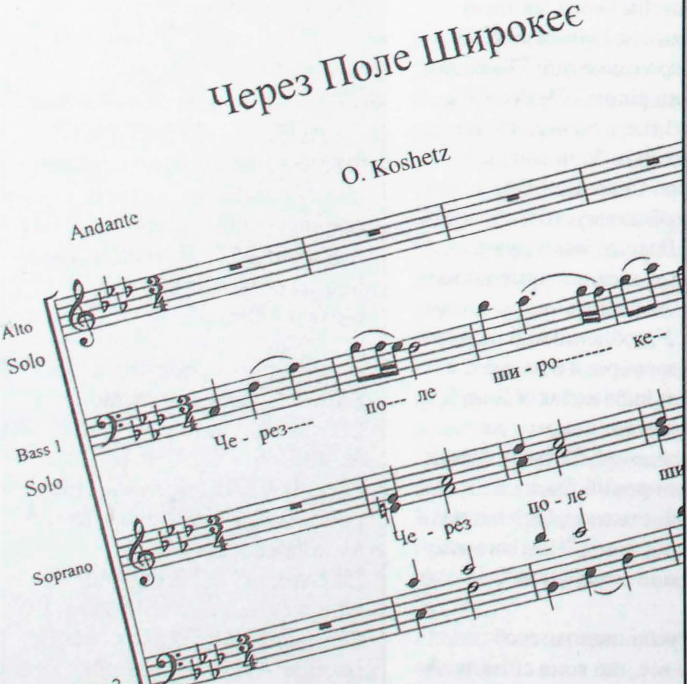

Україні

(Любимий вірш О. Кошиця)

В. Самійленко

Ти звеш мене й на голос милий твій
З гарячою любов'ю я полину;
Поки живуть думки в душі моїй,
Про тебе, ненько, думати не кину..
Як мрію чистую з найкращих мрій
Я заховаю в серці Україну,
І мрія та як світище ясне
Шляхом правдивим поведе мене.

Нехай той шлях важкий, нехай
тернистий!
Але хіба тоді квіток шукають,
Коли тебе, твій любий образ чистий
Несхнучі сльози тяжко туманять?
Коли твій геній навіть променистий
Онемощів і почина згасать?
О ні, того скарають муки люті,
Хто зможе в час такий тебе забути!

В біді твоїй рідніша ти мені:
Тобі несу я сили всі, що маю;
І працю тиху і мої пісні
На вівтар твій побожно я складаю.
Натхни-ж мене! Нехай у мертвім сні
Я днів моїх даремне не загаю!
Нехай я знаю, що не дурно жив.
Що за життя тобі я заплатив.

Коли я був дитиною малою,
Красу твою повсюди я вбачав.
Здавалась ти веселою, ясною,
Мене твій вид веселий чарував.
Тоді я ще душею молодою
Про муки тайнії твої не знав:
Тепер же бачу я твої страждання,
І ще зросло моє к тобі кохання.

Прийми-ж мої пісні як дар малий
Великої і вірної любови!
Що зможе дати мій талан слабий
В скарбницю любої твоєї мови
Він певно дасть, і знай, що в час страшний
Твій син тобі не пожаліє крови,
І що не спинить страх усіх погроз
Моїх пісень, моїх за тебе сліз.

News from the UWAC Eastern Executive

Слава Ісусу Христу!

Here is the long awaited and much anticipated edition of the newsletter prepared by the UWAC Eastern Executive. The tradition of past Executives has been to publish newsletters on a regular basis to share news from UWAC branches and Ukrainian museum branches in Eastern Canada and then distributed here, in the east and throughout the rest of Canada. Promin, our nationally published journal, needs our support. The UWAC Eastern Executive will henceforth submit for publication to Promin, reports, updates and work of all of our branches. I encourage all provincial UWAC executives to consider doing the same as the strength of our journal is only as strong as our commitment and support of it.

Eastern CYC Convention

Planning of the 60th Eastern CYC Convention has been ongoing since the spring. Unfortunately the planned fall date has had to be postponed until spring 2013. Stay tuned for the announcement of the date and venue of this exciting event in the next issue of Promin!

Ukrainian Museum of Canada, UWAC, Ontario Branch, needs our help

The Ukrainian Museum of Canada, UWAC, Ontario Branch, located at 620 Spadina Avenue in Toronto is in desperate need of replacement glass wall showcases. The glass walls have become hazardous and handling them has become almost impossible. Financially, the museum is unable to replace them. As was reported at our last National Convention, the Ontario Branch pays half of their membership dues to Saskatoon, but receives no financial aid in return. I urge every UWAC branch to please help. Any financial support that the branches can direct to the museum would be greatly appreciated. We look forward to their upcoming exhibit "TARAS SHEVCHENKO BANDURIST CHORUS (Detroit); a visual journey entertaining the world since 1918."

UWAC Representation to the NCW has far-reaching impact

We are so fortunate to have Luba Podolska as our representative to the Provincial Council of Women. Originally from Ottawa, Luba is now a member of the Sofia Rusova Branch in Etobicoke (Toronto) and heads the "Poverty and Seniors Portfolio" at the Provincial Council of Women. She has written a very important report with included recommendations. This report, along with its recommendations, was presented to the Ontario Government, and has been subsequently consulted as legislation and/or laws are drafted by our current government. These laws and legislation affect our daily lives; it's nice to know that one of our own is instrumental in this important process!

Orthodox Women`s Retreat

With faith being one of the core values of our organization, I traveled to Calgary to attend an Orthodox Women's Retreat. It was an absolutely wonderful and spiritually fulfilling weekend. So much fascinating and relevant information was shared with all the participants. It is my hope to plan an Orthodox women's retreat here in the East, in conjunction with the Eastern Eparchy of the UOCC. We already have Bishop Andriy's blessing to go forward with this project. By the Grace of our Lord and Savior, I look forward to the first of many Orthodox Women's Retreats in Eastern Canada during Great Lent 2013. More details to follow in upcoming publications.

If you have any questions regarding any of the above topics or require additional information, or wish to contact me or the Eastern Executive, please do not hesitate to email me at odarka@look.ca.

Your Servant in Christ
Darcia Moskaluk-Rutkay, President
UWAC, Eastern Executive

For Our Children
Нашим Дітям

ШКОЛЯРКА

Вранці не просплю ніколи.
Я не знаю, як комусь,
А мені ходить до школи -
Мов на гулянку якусь.

Встану, вмиюсь, помолюся,
Бачу - йти щене пора -
Мамі в хаті напрошуся
Щось таке поприбирать:

Чи посудину помити,
Чи долівку замести,
Чи сходити до крамнички
Щось купти й принести.

От І всі триду ранкові!!
З'їм сніданочок тривкий,
Маю зверчора готові
В торбі зошити й книжки!

"З Богом!" - скаже мама ніжно,
"Не лінуйся ж там, дивись . . ."
А мені аж слухать смішно:
Все те саме . . . як колись!

Я вже в школі третю осінь,
Знаю все, чого там вчать,
А для мами я ще й досі
Мов мале якесь дівча . . .

Вийду з хати, подруг стріну,
Й поспішаємо гуртком,
Хоч і знаєм: неодмінно
Прийдем ще перед дзвінком.

В школі скоро день минає,
В школі скоро дні летять . . .
Хоч багато я вже знаю,
Завтра більше буду знать!

Дякую!

Я вдячна Богу, що мене
Уподобав хоч трохи, -
Що на ногах я маю не
Полатані панчохи.

Що серце б'ється у грудях,
А не слизька амеба,
Щ маю над собою дах -
Шматок ясного неба.

Коли ж прийдуть тяжкі часи,
Що в латках зарябію,
Скажу: благословен єси,
Все ж дякую Тобі я.

Що можі ще старий кожух
Повишивать латками,
Що я не мерзну, не дрижу
І не свічу литками.

А як прийдеться вже мені
Колись у ніч осінню
Блукати може босоніж
По гострому камінню,

Я помолюсь: Отець святий,
Подай же теплу нічку,
Мені в дорогу засвіти
Зірницю, наче свічку!

Люблю книжку

Люблю батька й неньку
Люблю хату рідну,
Бабусю стареньку,
Неню, милу, гарну . . .

Батько научає
Край свій пізнавати,
Все про книжку дбає,
Каже всім читати.

Книжка споконвіку
Зброя найсильніша,
Вчить чудес без ліку,
Мудрим наймиліша!

Понад все душею
Любить книжку буду,
Зброєю тією
Я ввесь світ здобуду!

ЗИМА ЙДЕ

Слова й муз.Є.Вавринюка
Форт.супр.С.Яременка

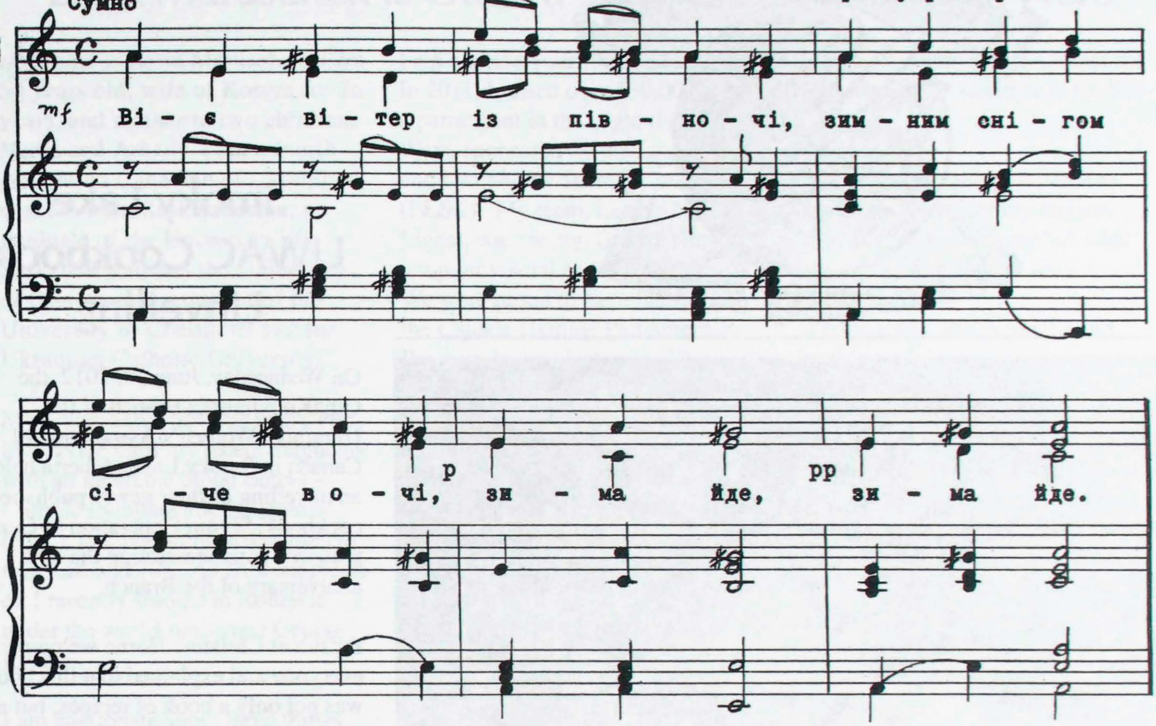

2. Пташки в вирій відлетіли,
А звірята посумніли.
Зима йде, зима йде.

3. Вже ведмеді поховались,
І в зимовий сон поклались.
Зима йде, зима йде.

4. Тисне сильно морозище,
І холодний вітер свище.
Зима йде, зима йде.

5. Стави й ріки льодом вкрились,
Риба в воді засмутилась.
Зима йде, зима йде.

6. Гей ви, хлопці, ви, дівчата,
Беріть лижви і санчата.
Зима йде, зима йде.

7. Гей, на лід, на сніг гуляти!
Гей, нема чого чекати,
Бо прийшла вже зима.

Громадська Хроніка

Community Events

President Christine Horne at the unveiling of the cookbook

Soloveykas Glee Club directed by Christine Horne – Members left to right – Pauline Sadoway, Elizabeth Roshko, Patricia Palechuk, Sylvia Hubers, Christine Horne, Corrine Andriuk, Louise VanIderstine, Olga Predy, Patricia Kolotyluk, Rose Sliwkanich

Smoky Lake UWAC Cookbook Unveiling

On Wednesday, June 20, 2012, the OlhaKobylianska Branch of the Ukrainian Women's Association of Canada in Smoky Lake, Alberta held an unveiling of their newly published cookbook, "From Generation to Generation", commemorating the 80th anniversary of the Branch.

President Christine Horne welcomed everyone and explained that this book was not only a book of recipes, but a book of history and remembrance. Many of these recipes were passed on from generation to generation.

The newly formed Glee Club, the Soloveykas, under the musical direction of Christine Horne, provided the entertainment. Desserts, coffee and refreshments were served.

A 50 dollar bill was inserted into one of the first cookbooks sold. Mary Rozak was the lucky recipient of that cookbook. Winner of the first door prize (a copy of the new cookbook) was Olga Clarke.

Christine thanked all those who contributed to the cookbook and expressed a wish that the future generations enjoy it. She further thanked the UWAC members from Branches near and far that attended, as well as friends and relatives.

Submitted by Pat Kolotyluk

Lesia Maruschak is Ottawa`s 2012 Light the Night Hero

My name is Lesia Maruschak. I am 50 years old, wife of Kostya for 26 years, and mother to two children, Nadia and Arkady. I am a fourth generation Canadian of Ukrainian descent from Saskatchewan, a graduate of the University of Saskatchewan and the University of Ottawa, and a student of the University of Chernivtsi and the Ukrainian Catholic University.

My professional life was in the Public Service until my recent diagnosis with an incurable blood cancer – Chronic Lymphocytic Leukemia (CLL), that normally strikes men in their 60s and 70s. As an iconographer, I recently studied in Romania under the world-renowned George Kordis.

I am passionate about three things: my family, my calling as an iconographer and finding a cure for leukemias and lymphomas. Rather than "watch and wait", sometimes referred to as "watch and worry", my mission is to raise money to support lifesaving blood cancer research.

I am seeking your financial support. In 2011, I raised over $30,000.00 as a participant in the Light the Night Walk, sponsored by the Leukemia and Lymphoma Society Canada (LLSC). My team, Lesia's Night Lights, was the top Ottawa team, and a top provincial and national team. We were proud to have interns from the Canada Ukraine Parliamentary Program join us last year. They will walk with us again this year as Champions For A Cure for Blood Cancers. The additional support from various groups and individuals in our community has been overwhelming.

This year, as Ottawa's 2012 Honored Hero, our goal is to raise over $30,000. That is possible with your financial support.

I can start this journey, but I need your assistance to help me finish it. Can I count on your financial support for a tax-deductible donation? To make that donation which will fund life-saving research, please go to tinyurl.com/LesiaWalks2012. Or if you would prefer to make a cash or cheque donation, please contact me at lesiam@rogers.com or (613) 523-5578.

Thank you for taking the time to review and consider my request. Together we can accomplish what one person alone could only dream.

Wishing you much health and happiness!

Lesia Maruschak
Ottawa 2012 Light the Night Hero

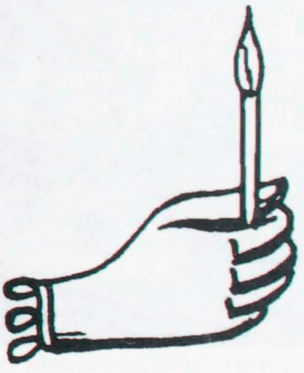

Human Trafficking channel closed at consulate

(Interfax-Ukraine) - The State Border Service of Ukraine reported the elimination of a human trafficking channel, which involved employees of the Polish Consulate in Lutsk, as a result of the joint efforts by Ukrainian and foreign law enforcers.

According to the press service of the border service, at the end of 2011, Lutsk frontier unit together with representatives of the Security Service of Ukraine (SBU) and the Interior Ministry in Volyn region received initial information about the criminal scheme involving recruiting and sending Ukrainian women to Germany for sexual exploitation.

The investigation has found out that the Ukrainian women were brought abroad using fraudulent schemes and contacts at the Consulate of Poland in Lutsk, where the Schengen visas were issued, Interfax-Ukraine learned at the agency.

As reported, on August 10 the Foreign Ministry of Poland fired all employees of its consulate in Lutsk and the consul general was dismissed following a visa scandal. An official of the Foreign Service of the Polish Foreign Ministry said that the consuls deliberately issued visas to "certain groups of clients." The Foreign Ministry of Poland said that the situation in Lutsk will not influence the temp of issuing visas to Ukrainian citizens.

Галина Крупіцька **Halyna Krupicka**

1920 - 2012

Таким було життя. . .
(автобіографія)

Анна Галя Крупіцька, з козацької родини Співаків, народилася 1-го травня 1920-го року, на хуторі Зубова, в Башкібській Республіці, куди прибули її батьки з Полтавщини в 1920-му рочі.

Тяжкою працею й ощадністю позбудували велику господардку на 30 гектарів доброї родючої землі, із потрібним устаткуванням - комбайном, молотілкою і.т.п., для її обробки. Розвели домашню худобу й птицю.

З приходом до влади комуністів, батька заарештували й забрали в "закриту туродву колонію" т. Зв. ТУРА В 1929-му році. Родину "розкуркулили", забравши в них усе, а маму із 4-ма дітьми - Марією, Галею, Антоніною І Борисом, викинули з хати.

В 1932-му році батька випустили й він, опухлий від голоду, брудний і обдертий, добирався додому. Старша сестра Марія, що працювала в місті й поверталася додому, щоб відвідати маму й сестер, впізнала його на дорозі й прибігла до мами, щоб її попередити. Мама вислала малу Галю на вулицю зустрічати батька. Побачивши батька зарослого, в брудним лахмітті, Галя не впізнала його. Вона заплакала й закричала: "Ви не мій тато! Я такого тата не хочу!" Батько умовляв її кажучи, "так, моя дитино, я твій тато", І гірко заплакав від того жалю, що навіть його рідна дитина не впізнаває.

В 1936-му році батьки вже працювали в ковгоспі, а Галя залишилася, щоб кінчати школу й курси шоферування. Скінчивши теорію шоферських курсів, відчуваючи себе дуже самітньо без родин, вона втікла до батьків. Тут її прийняли на роботу, як шофера, але спочатку вона мусіла перейти шоферську практику. Коли стала вже заробляти, як шофер, то ще довго відчисляли їй кожного тижня від зарплати, аж поки не була заплачена належність за шорферський курс в сумі 901 рубель.

Коли Галі було 18 років, вона вийшла заміж за Івана Богданчика. В нгих народилася дочка Валя. Іван був призваний до армії і помер під час другої світової війни. За якийсь час, Галя вийшла заміж вдруге за Федора Крупіцького з яким прожила 52 роки.

Нарешті в Совєтському Союзі проголосили амнестію й колишні в'язні та й взагалі громадяни могли вже змінити своє місце перебування. Галя з Федором І 4-ри річною Валею переїхали в Україну до Крем'янця Подільського. Але тут Німці, які в той час окупували Україну, окружили їх і всіх молодих і здорових людей погнали до Німеччини на роботу. Дітей вони не брали, так що Галина одинока

дочка залишилася в чужих людей. Згодом Галя повідомила свою старшу сестру Марію й та приїхала з Крем'янця й забрала Валю до себе до Башкірії. Там вона виросла, без рідної матері, але під дбайливим доглядом тітки й бабусі.

У Німеччині Галя з Федором спершу працювали на фармі біля Реґензбургу, а згодом у самому Реґензбурзі, в ресторані. По закінченні другої світової війни, Крупіцькі перейшли жити в табір переміщених осіб т. Зв. Ді Пі. Звідси Федір виїхав до Бельгії на працю в шахтах, а за рік поїхала тут і Галя. Праця була дуже тяжка й шкідлива для здоров'я. Тому вони вирішили емігрувати до Канади. Працюючи тяжко й живучи ощадно, за три роки змогли заплатити за квиток на літак і в 1951-му році приїхали до Канади, до міста Гамільтону.

Купивши собі хатину і отримавши працю в українському підпрємстві "Есекс Пекерс", де Галя працювала при різанні м'яса, а Федір при вуджені. Рівночасно родина Крупіцьких зразу приступила до Української Православної парафії Св. Володимира, яка якраз тоді розбудовувалася. Галя стала Церквоною сестрицею, членом Союзу Українок Канади та помагала при Церкві свюди де тільки було потрібно. Федір допомагав при будуванні храму.

Але Федір, працюючи при вуджені м'яса захворів на легені і на пораду лікаря, який радив змінити працю й вибратися кудись на чисте повітря, Крипіцькі продали хату й купили фарму в околиці містечка Брантфорду. Тут, власними руками, будують собі хату й розводять господарство.

Вони працюють дуже тяжко. Вирощують городину й овочі, розводять свійських звірят - корову, свиней, курей, гусей, тримають бджоли. Галя встає кожного ранку о 3-ій годині й везе вантажівку з продуктами їхнжої фарми до міста Гамільтону і Торонта на базар.

Але й у Брантфорді Галя й Федір не стоять осторонь українського організованого життя. І тут вони працюють при Українській Православній парафії Св. Михаїла, яка також зростає й будує Церкву. І тут Галя в сестривтві, в Союзі Українок і в управі громади разом із чоловіком.

Коли фізичні сили починають їх опускати, вони продають фарму, на якій прожили 26 років і купують хату вже в самому містечку Брантфорд, де проживають ще 10 років, щиро працюючи при Церкві.

Федір хворів й в 1996-му році відходить у вічність. За рік часу Галя продає хату й переноситься назад до Гамільтону. Спершу живе два роки в своєї приятельки, а потім переходть до Українського Дому для Старших Громадян імені Тараса Шевченка. І знову, як колись, з молодих літ, Галя продовжує працювати при Церкві св. Володимира. Її можна зустріти і в Сестрицтві, і в Союзі Українок Канади, відділ ім. Лесі Українки, і в Клюбі Старших Громадян, і всюди там де треба працьовитих рук, розумної поради й телого серця.

Через ціле життя, Галя тужила за своєю родиною: мамою, татом, сестрою Марією, сестрою Антоніною, братом Борисом, а найбільше за своєю одинокою дочкою Валею. Тому ніколи не жалувала своїх тяжко запрацьованих грошей на те, щоб їм допомогти, чи відвідати. Вона здійснила 14 поїздок до них, до Башкордостяну.

Ось таким було життя Анни Галі Крупіцької.

* * *

The following tribute was delivered by Oksana Sushko at the 'tryzna' in honour of her dear friend, Halyna Krupicka:

Halyna Krupicka has been a fixture in my life since I was 4 years old. Or perhaps not so much a fixture as a flame. My earliest memories of her are of a radiantly alive and joyful woman, always with a hint of a smile on her face, especially when she carried a roaster of fresh steaming cabbage rolls in her arms. In those years, St. Michael's parish in Brantford was flourishing; there was a ton of youth for a relatively small parish, and our dance group was pretty darn good, if I may say so myself. There are several people here who remember those good times, and whose blood, sweat and tears were poured into that place so that I could be standing here sharing these life-changing memories with you now.

Another of those precious people was Halyna Spivakova Krupicka. She and Fedir were most comfortable in the role of 'hospodar i hospodynia'. You could see it in their home, in their parish, in the way they sparkled together, even after a few decades of marriage and arduous life journeys of their own. Famine. War. And eventually, many years later, the loss of their only daughter, Valya, to cancer.
In spite of all that, Halyna maintained a genuine cheer, ever a joyful wink and a smile. She was never afraid to

'say it like it is', something that likely came in handy when, as a young woman, she worked as a tanker-truck driver back home. I was always impressed, as well, by the fact that while she was Ukrainian through and through, hard-core, she never thought twice about switching to English if she knew it would make a non-Ukrainian person feel more comfortable. She was insatiably eager to share her talents with others, particularly through her love of and brilliant adeptness at cooking and baking, embroidery, her love for literature, music, and Church….and in doing so, sharing her love with us. These are but a few of her many cherished qualities that I will miss a great deal.

I see one of the greatest ironies in Pani Krupicka's last number of years with us here, as this: If you knew her at all, you knew that while her physical body lived here, her heart and soul were with her family, her grandchildren, her great-grandchildren, her great-great-grandchildren, the ones an ocean away and for whom she lived through phone calls and photographs. And yet, I believe she understood that WE are also her family. Among us, she knew with utter confidence that she was perfectly safe, loved and cared for at perhaps the most vulnerable time of her life, and that she would never be abandoned. She became so confident, in fact, that she eventually began to stray a little too far off course for her own safety. That was when THIS family rose to the task of taking care of her, especially John Mykytyshyn.

I realize there are a number of people here today who knew Halyna Krupicka much better, much longer, and with a much richer history than I. I was given to see only a glimpse, a sliver, of the enormity of her life during the years I knew her. I can only imagine how grand the tapestry really is, now that the totality of all those slivers, the unique threads that each of us had the privilege to weave together with hers, are woven to perfect completion by the hand of our Heavenly Father. I pray she is at peace now, reunited with her beloved Fedir, and her cherished daughter, Valya. Vichna yeem pamyat! May their memory be eternal!

* * *

Enclosing $25.00 as an everlasting wreath in memory of our dear UWAC member, **Sylvia Buziak**. Her smile and pleasant voice remain with all our members forever.

Vichnaya Pamyat!

UWAC OlenaPchilka Branch
North Battleford SK

President, Olga Nykiforuk
Teasurer, Sally Lazarowich
Secretary, Sylvia Kokesh

Союз Українок Канади, Відділ ім. Лесі Українки дарує $150 на невянучий вінок в пам'ять чотирьох довголітних ідеальних членок які недавно відійшли у вічність:

Катерина Баюс
(членкою 76 років)

Оля Дробот
(членкою 57 років)

Галина Крупіцька
(членкою 56 років)

Тамара Бугай
(членкою 28 років)

Складаємо наше глибоке співчуття родинам покійних. Пам'ять про них і їх добрі діла буде вічно з нами. Вічна їм пам'ять!

Добр. Лариса Макаренко, голова
Ліна Смирнів, секретар

Claudia Lukasiewich
1916 – 2012

It is with deep sorrow for the St. Michael's Parish and the Ukrainian Women's Association of Canada, Kniahynia Olha Branch to hear of the passing of Claudia Lukasiewich on July 8, 2012. Though she wasn't with us for a long time due to her illness she is acknowledged as a very important member to the parish and Women's Association.

Claudia was born on September 4, 1016 at Thorhild, Alberta to her parents Luka and Anna Gawalko as part of a family of five brothers and six sisters. She grew up on a farm and attended school in Thorhild, Alberta. On April 14, 1936 Claudia married John Lukasiewich and they homesteaded near her parents' farm. Here they built a long house and cleared land as many settlers did at that time. It was a hard life but Claudia wasn't afraid of hard work. She along with her husband walked side by side clearing land, doing outdoor chores as well as housework. After a while they left the farm and bought a General Store in Belis, Alberta. They also mad quite a few moves from Belis to Rocky Rapids, Westlock, Tofield then to Edmonton. In Tofield they operated the business "Tofield Recreation Centre" which included Billiards, Bowl-

ing, Pool Hall, Snack bar and Confectionary. In 1962 in Edmonton her husband worked at the "Royal Glenora Club" while Claudia operated the snack bar in this same club. For her leadership she received the "Food Handling Certificate". Claudia also trained new recruits. After her retirement she was asked to come back to work and get the system back on track.

Claudia's husband passed away in 1986 and Claudia continued to live in Edmonton looking after her garden and flowers. She also produced grape vines and many apple trees. By 2003 due to her failing health she moved to Silver Birch Lodge in Sherwood Park, Alberta. Here she lived for 7 years then moved to the Jubilee Nursing Home where she resided until her passing.

In 1969 John and Claudia joined the St. Michael's Parish and Claudia became a member of the UWAC Kniahynia Olha Branch. Claudia was devoted to the organization and gave a helping hand with perohy and cabbage rolls making for church events. In UWAC she held positions in the nominating committee, phone committee and assisting at the nursing home. Claudia can be described as a person who was honest, fair, respected, loving and helpful to others. Claudia and John raised two daughters and two sons whose families consist of ten grandchildren, 24 great grandchildren and five great great grandchildren.

Funeral Rite was held on July 18th at St. Michael's Ukrainian Orthodox Church in Edmonton with Right Rev. Mitred Fr. Nicholas Rauliuk officiating. Cross Bearer was Shawn Long while Eulogist was Jennifer Long. Honour Guard consisted of members of the UWAC.

As an everlasting wreath in memory of Claudia Lukasiewich St. Michael's UWAC Kniahynia Olha Branch are donating $50 to the Promin Press Fund. Vichnaya Pamyat!

Submitted by F. Tarnowetz,
Promin Convenor

In memory of my Aunt and Godmother, the late **Kay Keaschuk (Markowski)** who passed away August 3, 2012 I am enclosing a donation of #200 to the Promin press fund. She had been a faithful reader of the journal for many years and valued it greatly.

Вічна їй пам′ять!

Nadya McDonald,
Calgary, Alberta

Enclosed is a donation of $50 to the Promin press fund in memory of my dear parents, the late **Petro and Maria Shevchuk**. Both were great supporters of the Ukrainian press.

May their memory be eternal!

Nathalia Sugden

⌘⌘⌘⌘⌘

Продовження від ст. 16

кожного числа журналу "Промінь" крайова голова подає інформації до сторінки "Від централі Союзу Українок Канади".

Згідно із статутом і правильником відділи вкладають свої програми по своїй змозі і своїх силах. Окрім культурно-освітної праці відділи працюють на різних відтинках громадського життя українського і суто канадського. Багато зусилля віддається для різногороду підтримки громадян України - морального і фінансового. За підсумкую з анкетів в протязі одного року відділи переважно дають фінансову допомогу Україні в сумі від $40,000 до $50,000 – допомога, яка скерована на різні допомогові акції. Отож на протязі 5-ти років ця сума начислює близько $250,000 доларів. Окрім того дуже багато додаткової помочі подано підтримуючи певні установи з якими відділи навазали прямий звязок, за що у звітах не подано точних фінансових зобов′язань.

В Канаді відділи кожного року жертвували від $300,000 до $500,000 на місцеві храми, поверх $5000 на дитячі табори, $15,000 на поміч новоприбулим з України, $10,000 на студентські виховні інститути, $10,000 на недільні і рідні українські школи, $20,000 на Український Музей Канади, $8,000 на виховну працю із молодечою організацією СУМК-УПМ та інші менші пожертви на різні проекти. З приводу відновлення Інституту Св. Івана в Едмонтоні, в 2011 р. відділи в Альберті пожертвували $20,000.

Поздоровляємо усіх учасників Річних Зборах Світового Конгресу Українців, та бажаємо плідних, корисних і успішних нарад.

Щасти нам Боже!

Др. Джирелдін Наконечна
Крайова голова
Союзу Українок Канади

Our Very Own Recipes

Orange-Honey Cake

From the Canadian Best Seller, the "Ukrainian Daughters' Cookbook", published by the UWAC, Daughters of Ukraine Branch, Regina, Saskatchewan (1984).

1/2 cup butter, unsalted
1 cup brown sugar, firmly packed
4 eggs, separated
1 cup buckwheat honey
1 tsp vanilla
2 tbsp orange rind, grated
3 cups all-purpose flour
1 tsp baking powder
1 tsp baking soda
1/2 tsp salt
1 tsp cinnamon
1/4 tsp ground cloves
1/4 tsp nutmeg
1 cup walnuts, chopped
1 cup strong cold coffee
1/2 cup orange juice

Cream together butter and brown sugar, beat in egg yolks, 1 at a time, and continue beating until batter is light. Stir in honey, vanilla, and orange rind.

Sift together flour, baking powder, soda, salt, and spices. Remove 2 tbsp of sifted mixture and toss with walnuts, set aside. Beat dry ingredients into creamed mixture in 3 parts, alternating first with coffee and then with orange juice. Stir nuts into batter just until evenly distributed.

Beat egg whites until stiff, fold into batter. Transfer to greased and floured 10" tub or bundt pan, bake in 300F oven for 1 1/2 hours, until deep amber and firm to touch. Cool in pan on rack, ideally, let mature for 2 days before slicing. Dust with icing sugar if desired, serve on a doily-lined cake plate or stand.

Makes about 16 servings.

A Happy Home Recipe

2 cups of love
3 cups of loyalty
4 cups of forgiveness
1 cup of friendship
2 teaspoons of hope
2 teaspoons of tenderness
1 quart of faith
1 barrel of laughter

Take love and loyalty; mix thoroughly with faith. Blend it with tenderness, kindness and understanding. Add friendship and hope. Bake it with sunshine. Serve generous daily helpings. Try it, you'll like it!

Also from the "Heavenly Cookbook"

Barley with Mushrooms

From the "Heavenly Cookbook", published by the UWAC, Lesia Ukrainka Branch and the Ukrainian Orthodox Church of St. George, St. Catharines, Ontario (1996).

3 cups slices mushrooms
1 large onion (1 cup)
2 tbsp butter or margarine
1 cup uncooked barley
3 1/4 cups boiling water
1 tsbp chicken soup base
1 tsp salt
12 tsp crushed garlic
Dash pepper

Cook mushrooms in butter for 5 minutes. Place in 1-1/2 quart casserole. Stir in remaining ingredients. Cover and bake at 350F for 1-1/2 hours, stirring once. Bake until barley is tender. Makes about 5 servings.

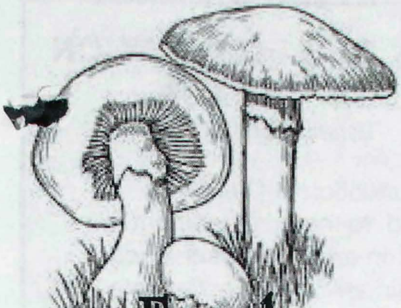

Fresh Mushroom Soup

Also from the "Ukrainian Daughters' Cookbook"

2 1/2 lbs fresh mushrooms
Salt to taste
5 cloves garlic (or more according to taste), crushed
1 - 1 1/3 cups flour (or more for desired thickness)
1/2 cup oil

Wash mushrooms well to remove all grit and dirt. Cut in small pieces and put into soup pot. Add water to cover mushrooms. (If more water is needed, add after mushrooms are cooked). Add salt and garlic. Cook for about 1 hour.

Brown flour in oil over medium heat, stirring constantly so that the flour does not burn. Carefully add the broend flour roux to the boiling mushrooms, a little at a time, stirring vigorously to prevent lumping. Stir well, simmer until well blended. More roux may be added if a thicker consistency is desired.

Zucchini Apple Crisp

From "Baba the Cook", by Natalka Evanishen, assisted by Danny Evanishen. Published by Ethnic Enterprises Publishing Division, Summerland, British Columbia (1998).

Peel and slice
3 cups zucchini and/or apples

Cook 10 to 15 minutes with
3/4 cup lemon juice

Add
1/2 cup sugar
2 tsps cinnamon
1 tsp nutmeg

Put in pan. Sprinkle on top a mixture of
1 1/2 cups brown sugar
1 cup flour
1 cup rolled oats
2/3 cup margarine

Bake at 375F for 40 to 50 minutes or until golden brown.

Also from "Baba the Cook"......

Molasses Drink

Stir well
1 cup whole milk, hot or cold
or
1 cup water, hot or cold, with powdered skim milk added to make 1 cup milk
1 tbsp molasses

Good tonic for the stomach. Can act as a laxative.

Flu Tonic

Blend
2 lemons complete with rind, quartered and seeds removed
1 cup liquid honey

Add
2 large cleaned heads garlic
Blend thoroughly.

Put in sealer. Keep in refrigerator. Take 2 tablespoons 3 times per day, or more, stirring mixture each time.

This tonic has a strong garlic flavour - avoid going visiting after drinking.

SMITH MONUMENT
COMPANY LTD.

ANDREW LATYSHKO
PRESIDENT

BUS: (416) 769-0674
FAX: (416) 769-5677
TOLL FREE: 1-888-836-7771

349 WESTON ROAD
TORONTO, ONTARIO M6N 3P7

A Family Business
since 1919

Фундація СУС в Канаді
SUS Foundation of Canada

SUS FOUNDATION OF CANADA
Established 1965

SUS Foundation of Canada is dedicated to the advancement of education and the preservation of the Ukrainian Culture in Canada. SUS Foundation has funded grants in excess of $1,300,000 to our Institutes, Museums, Youth Programs and Children's Camps. Every dollar donated to the Foundation strengthens its ability to increase the funding to your community.

stephania236@gmail.com
or
SUS FOUNDATION OF CANADA
620 Spadina Avenue
Toronto, ON M5S 2H4

We apologize for the delay in your receipt of this month's issue of Promin, due to unforeseen technical difficulties. Thank you. *[Ed.]*

Повідомляємо, що це число журналу спізнене через проблеми в друкарні. Просимо Ваше вирозуміння. Редактори

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR
Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

New Subscription ☐ Renewed Subscription ☐ Gift for a friend ☐

Name of Subscriber ______________________

Address ______________________

City ____________ Province ________ Country ____________ Postal Code ____________

If gift, please indicate from whom ______________________

Cheque or money order enclosed in the amount of $ ______ for ______ year(s)

Canada $25 a year, other countries $30 a year - В Канаді $25 на рік, в інших країнах $30 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

PROMIN AD RATES

ONE YEAR *
1/4 page $350
1/3 page $475
1/2 page $600
Full page $1,000
Business card $200

ONE ISSUE *
1/4 page $45
1/3 page $55
1/2 page $75
Full page $150
Business card $30

* (All of the above are presented in black and white, in English or Ukrainian)

Full page, back cover, two-colour:
ONE YEAR $2,500
ONE ISSUE $300

THE UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

RELIABILITY Since 1973

athens printing

COMPLETE IN HOUSE SERVICES
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS
- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING
BLACK & WHITE FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9
Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

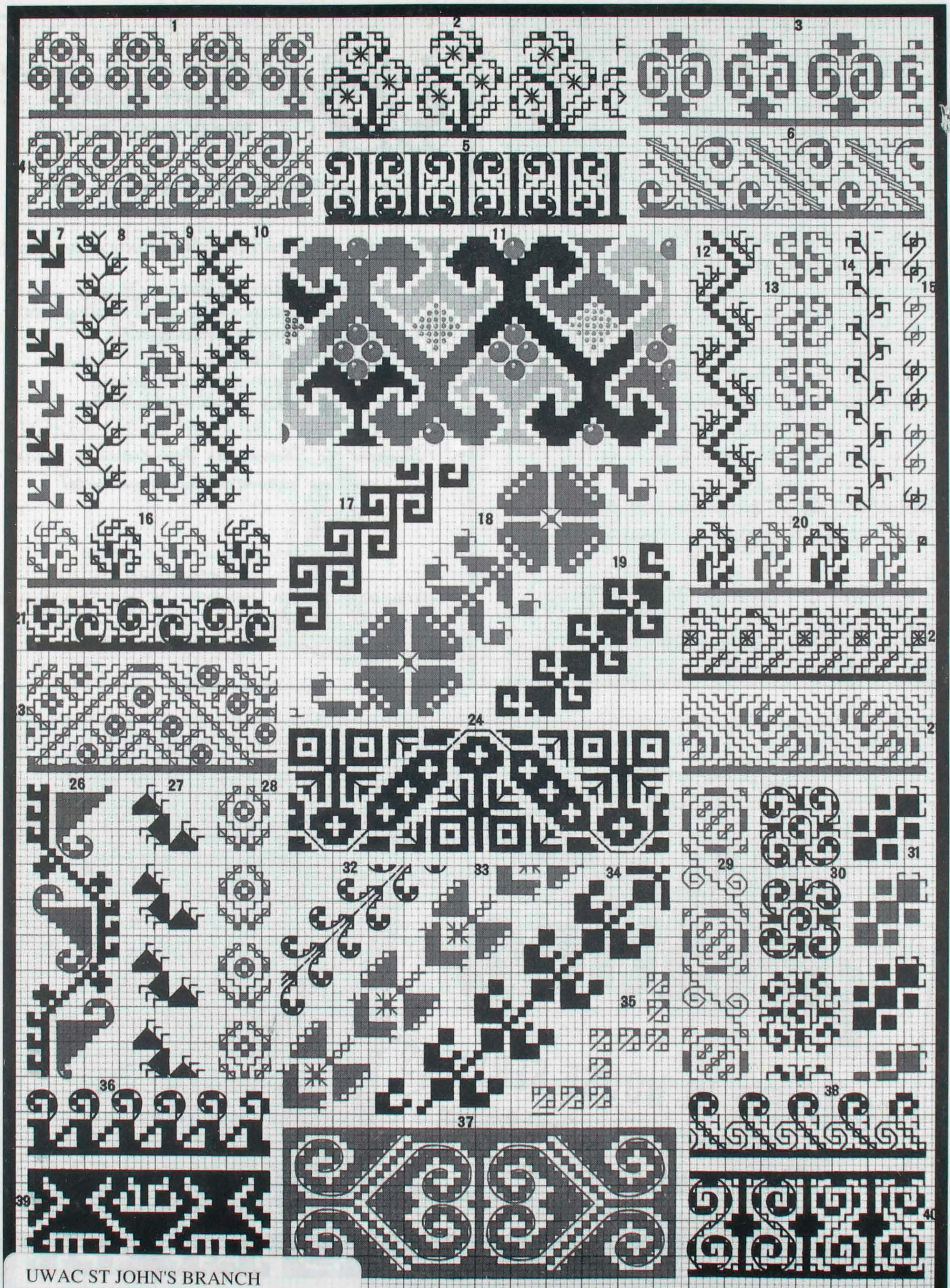

UWAC ST JOHN'S BRANCH
10611-110 AVE
EDMONTON, AB
T5H 1H7 12/1/2012

PM40011733 R09580
Return Undeliverable Canadian Addresses to:
PROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1